

“ΤΣΑΜΗΔΕΣ”

Στις 26 του περασμένου Ιουνίου, στο αλβανικό κοινοβούλιο, έλαβε χώραν μιὰ ἀπίστευτη πρόκληση σὲ βάρος τῆς Ἑλλάδος. Συγκεκριμένα, πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὴ ... μνήμη τῶν θυμάτων τῆς “γενοκτονίας... τῆς Τσαμουριάς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες ! Τὴν ἐκδήλωση ὠργάνωσε τὸ ἀνθελληνικὸ κόμμα PDILL, ποὺ ἰσχυρίζεται ὅτι ἐκπροσωπεῖ τοὺς Ἀλβανοὺς πολῖτες “τσάμικης” καταγωγῆς, μὲ συνδιοργανωτὲς τὸ Ἴδρυμα “Cameria” “Hasan Tahsini” καὶ τὸν ἀλτρωτικὸ σὺλλογο “Cameria”.

Ἡ προκλητικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε μὲ τὴν ἀνοχή τοῦ προεδρίου τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως Ράμα, ἡ ὁποία συχνὰ “χαϊδεύει” τὰ αὐτιά τῶν ἐθνικιστῶν γιὰ ψηφοθηρικοὺς λόγους. Στὴν ἐπίσημη ἴστοσελίδα τῆς ἀλβανικῆς Βουλῆς ἀναφέρθηκε ὅτι : “Σήμερα, 78η ἐπέτειος τῆς γενοκτονίας τῶν Ἀλβανῶν τῆς Τσαμουριάς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, ἡ 27 Ἰουνίου ἀναγνωρίστηκε τὸ 1994 ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιο ὡς ἡμέρα γενοκτονίας καὶ μνήμης. Παρουσία Τσάμηδων πατριωτῶν, ἀκτιβιστῶν κ.ἄ. πραγματοποιήθηκε στὴν Βουλὴ ἐκδήλωση, ὅπου τονίστηκε ἡ ἐπίλυση τοῦ ζητήματος τῶν Τσάμηδων”. Μάλιστα, μπροστὰ ἀπὸ ἓνα πανό, ποὺ ἔγραφε “78 χρόνια γενοκτονία”, μικρὰ παιδιὰ καὶ νέοι ἀπήγγειλαν ἀλτρωτικὰ ποιήματα γιὰ “σκλαβωμένες” πατρίδες, καλλιεργώντας τὸν μισελληνισμό.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ, ὅτι τὸν Μάιο, ὅταν εἶχε ἐπισκεφθῆ τὰ Τίρανα ὁ Ἕλληνας ΥΠΕΕ Νίκος Δένδιας, ἔδωσε ξεκάθαρη καὶ αὐστηρὴ ἀπάντηση στὴν Ἀλβανίδα ὁμολογὸ τοῦ Ὀλτα Τσάσκα, ἡ ὁποία ἔθεσε ζήτημα γιὰ “περιοσιές Τσάμηδων στὴν Ἑλλάδα”. Ἀπάντησε, δηλαδή, ὅτι γιὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν τίθεται τέτοιο θέμα, ὑπογραμμίζοντας παράλληλα, ὅτι σὲ ἀντίθετη περίπτωσις ἡ Ἀθήνα θὰ τὸ συνδέσει μὲ τὴν ἐνταξιακὴ πορεία τῆς Ἀλβανίας στὴν Ε.Ε.

Ἀλλὰ τί εἶναι οἱ “Τσάμηδες” ; γιὰ τοὺς νεώτερους ἀναγνώστες τῆς Ἐφημερίδος μας, ποὺ δὲν εἶναι ἐπαρκῶς ἐνημερωμένοι, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς παλαιότερους, προκειμένου νὰ φρεσκάρουν τὴν μνήμη τους, θὰ κάνουμε, στὴν συνέχεια, μιὰ σύντομη ἱστορικὴ ἀναδρομὴ : Οἱ “Τσάμηδες” ἦταν ἀλβανικὸ φύλο στὴν περιοχὴ τῆς Θεσπρωτίας τῆς Ἡπείρου καὶ, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπικρατοῦσα ἔρμηνεία, τὸ ὄνομά τους προέρχεται ἀπὸ παραφθορὰ τῆς λέξεως Θύαμης, ὅπως ἦταν ἡ παλαιὰ ὀνομασία τοῦ ποταμοῦ Καλαμά. Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καὶ τὴν Συνθήκη τῆς Λωζάνης τὸ 1923, ποὺ προέβλεπε τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν χριστιανῶν τῆς Τουρκίας μὲ τοὺς μουσουλμάνους τῆς Ἑλλάδος, οἱ “Τσάμηδες”, γιὰ ἄγνωστους λόγους, ἐξαιρέθηκαν ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀνταλλαγὴ καὶ παρέμειναν στὴν Θεσπρωτία (“Τσαμουριά”).

Κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμο, οἱ “Τσάμηδες”, ἀντιμετωπίζοντας ὡς “ἐλευθερώτριες” χώρες, πρῶτα τὴς Ἰταλικῆς καὶ, ἔπειτα, μετὰ τὴν συνθηκολόγησι τῆς Ἰταλίας (1943), τὴς Γερμανικῆς Ναζιστικῆς δυνάμεως κατοχῆς, μὲ τὴς ὁποῖες συνεργάστηκαν μαζὶ τους, σχημάτισαν ἔνοπλα τμήματα, τὰ ὁποῖα ἔδρασαν στὸ πλευρὸ τοῦ “Ἄξονα” κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θεσπρωτίας. Ἡ ἡγεσία τῶν “Τσάμηδων”, μὲ ἐπί κεφαλῆς τὸν Μαζάρ Ντίνο, ἔχοντας τὴν ὑποστήριξη τῆς στρατιωτικῆς μηχανῆς τῶν Ἰταλῶν πρῶτα, καὶ στὴν συνέχεια τῶν Γερμανῶν, ἐπεχείρησε μὲ μεθόδους ἐθνοκάθαρσης νὰ ἀφανίσῃ τὸν Ἑλληνικὸ πληθυσμὸ τῆς Θεσπρωτίας. Κι' αὐτὸ, γιὰ νὰ πετύχῃ τὴν ἀπόσχιση τῆς Θεσπρωτίας ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος καὶ τὴν ἔνωσὴ τῆς μὲ τὴν Ἀλβανία, στὸ πλαίσιο τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Βερολίνου πρὸς τὸ φιλοναζιστικὸ καθεστῶς τῶν Τιράνων γιὰ τὴν “νέα τάξη πραγμάτων” στὰ Βαλκάνια, ἐφ' ὅσον, βέβαια, νικητῆς τοῦ πολέμου θὰ ἀναδεικνυόταν ὁ “Ἄξονας”.

Ἡ ἀρχὴ τῆς “ἐθνοκάθαρσης” ἔγινε τὸ 1942, μὲ τὴν δολοφονία τοῦ τότε Νομάρχου Θεσπρωτίας Γεωργίου Βασιλάκου καὶ συνεχίστηκε μὲ δολοφονίες προκρίτων στὰ χωριά τοῦ Φαναρίου. Τὸ μεγαλύτερο ἐγκλημὰ τους ἦταν ἡ ἐκτέλεσις ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς τῶν 49 Προκρίτων τῆς Παραμυθιάς, τοὺς ὁποῖους ὑπέδειξαν οἱ “Τσάμηδες”, τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1943, ἀποβλέποντας στὸ νὰ πετύχουν ἂν ὄχι τὴν ἔνωσι τῆς Θεσπρωτίας μὲ τὴν Ἀλβανία, τοῦλάχιστον τὴν αὐτονομίαν τῆς περιοχῆς ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων.

Ὅταν, ὅμως, ἐπῆλθε ἡ συντριβὴ τῆς ναζιστικῆς Γερμανίας, ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν “Τσάμηδων” ἐπέλεξε νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ὑποχωροῦντα Γερμανικὰ στρατεύματα πρὸς τὴν γειτονικὴ Ἀλβανία, ὅπου οἱ Ἀλβανοὶ τοῦ Ἐνβέρ Χότζα ἐκτέλεσαν τὸν Μαζάρ Ντίνο ὡς συνεργάτη τῶν Γερμανῶν, ἐνῶ πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐκτόπισαν στὰ βῆθη τῆς Ἀλβανίας. Μετὰ τὸν Πόλεμο, τὸ Εἰδικὸ Δικαστήριον Δοσιλόγων τῶν Ἰωαννίνων, ἐδίκασε καὶ ἐξέδωσε μέχρι τὸ 1948 1700 καὶ πλέον καταδικαστικὰς ἀποφάσεις γιὰ τὰ ἐγκλήματα τῶν “Τσάμηδων” στὴν Θεσπρωτία. Ἀπὸ τοὺς καταδικασθέντες ἀφαιρέθηκε ἡ Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια καὶ δημεύτηκε ἡ περιουσία τους. Κατὰ καιροὺς, οἱ “Τσάμηδες” ἔχουν προσπαθῆσαι νὰ διεκδικήσουν τὴς δημευθεῖσες περιουσίες τους, ἀκόμη καὶ μὲ προσφυγὰς ἐς εὐρωπαϊκὰ δικαστήρια, ἀλλ' εἰς μάτην, λόγῳ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς νομολογίας γιὰ τοὺς δοσιλόγους τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Πάντως, ἡ Ἑλλάδα δὲν πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ἐπαγρυπνῇ.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

Σχόλιο τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἑλληνα πρωθυπουργοῦ κ. Κυριάκου Μητσοτάκη στὴ Βόρειο Ἡπειρο. σελ. 7

Μνήμη Μητροπολίτη Σεβαστιανοῦ (1922-1994). 28 ἔτη ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ χρέους καὶ τῆς θυσίας. σελ. 8-9

110 χρόνια ἀπὸ τὴν 1η ἀπελευθέρωσιν τῆς Κορυτσᾶς

σελ. 13

Ἡ Ἐκκλησία στίς ἐπάλξεις τοῦ Ἔθνους

Ἡ μεγάλη ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, βρίσκει ὁλόκληρο τὸν κόσμο σέ βαθεῖα ἠθική καὶ κοινωνική κρίση. Ἰδιαίτερα, ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία σέ δυσχείμερους καιροὺς ὑπῆρξε ἡ τροφός καὶ ἡ Φρουρός τοῦ Ἔθνους, τώρα μοιάζει σάν νά ἔχη κάπως περιθωριοποιηθῆ. Μιά βασική αἰτία ὑπῆρξε, πέρα τῶν ἄλλων, ἡ μεγάλη παγκόσμια δοκιμασία τοῦ κορωνοϊοῦ, πού ἐπληξε σοβαρά καὶ τὴν Πατρίδα μας.

Ὅμως, ἡ Ἐκκλησία, παρά τίς ὁποίες ἀντιρρήσεις κάποιων κύκλων, δέν ἔπαυσε ποτέ νά βρίσκεται στήν πρωτοπορία τῆς χριστιανικῆς προσφορᾶς στὸν Ἑλληνικό Λαό καί, μάλιστα, ὅταν αὐτός βρέθηκε σέ πολεμικές περιπέτειες, ὅπως συνέβη κατά τὴν περίοδο τοῦ Ἔπους τοῦ 1940.

Πράγματι, ἐκείνη τὴν μεγαλειώδη ἐποχή, οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες εὐτύχησαν νά ἔχουν ὡς Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας μας τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσάνθο, τὸν ἀπὸ Τραπεζοῦντος. Τὰ νέφη τοῦ πολέμου ἄρχισαν νά πυκνώνουν, ὅταν τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1939 ἡ Ἰταλία κατέλαβε τὴν Ἀλβανία. Στὴν Ἑλλάδα, κανένας ἀπὸ τὴν τότε ἠγεσία τῆς δέν εἶχε τὴν παραμικρή ἀμφιβολία, ὅτι ἡ φασιστική

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσάνθος κοντὰ στὰ στρατευμένα νεῖατα.

Ἰταλία τοῦ Μουσολίνι θά εἶχε τὴν Πατρίδα μας ὡς τὸν ἐπιμενο στόχο τῆς. Κί' αὐτό, παρά τίς ἀλλεπάλληλες διαβεβαιώσεις τῆς γείτονος, ὅτι δέν εἶχε βλέψεις γιὰ τὴν Χώρα μας. Διότι τόσοσὴν ἡ προπαγάνδα, ὅσο καὶ ὁ Τύπος καὶ τὰ ραδιόφωνα τὰ Ἰταλικά, με συνεχῆ δημοσιεύματα καὶ ἐκπομπές πυροδοτοῦσαν τὸ πολεμικὸ κλίμα. Ἔτσι, ὅπως ἦταν φυσικό, δέν ἔμεινε ἀνεπηρέαστη καὶ ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ αὐτὴ τὴν περιρρέουσα

ἀτμόσφαιρα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσάνθος, χωρὶς καθυστέρηση ἀνέθεσε στὸν Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸν ἀρχιμ. Ἱερώνυμο

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου, ἐνίσχυε τοὺς Ἕλληνες στρατιῶτες προσφέροντας ὅλες τῆς τίς δυνάμεις στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἔθνους.

Κοτσώνη, νά ἐκπονήσῃ ἓνα σχέδιο δράσεως γιὰ τὸν Στρατό καὶ τὸν Λαό, ὅταν θά ἔφθανε ἡ ὥρα. Καὶ ὄντως, ὁ ἀοίδιμος Ἱερώνυμος, ὁ ὁποῖος διεκρίνετο γιὰ τὸ ὀργανωτικὸ

τοῦ πνεῦμα, ἔφτιαξε ἓνα σχέδιο, πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεπιφύλακτα τὸ ἐνέκρινε. Καὶ γί' αὐτό, ὅταν ἄρχισε ἡ Ἰταλικὴ Ἐπίθεση, τόσο ἡ Πολιτεία πού ἀθόρυβα εἶχε προετοιμασθῆ, ὅσο καὶ ἡ Ἐκκλησία ἦταν καὶ αὐτὴ πανέτοιμη γιὰ νά ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἰταμὸ εἰσβολέα στὰ βουνά τῆς Ἠπείρου.

Μέ τὴν Ἐγκύκλιο πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσάνθος συνέταξε καὶ ἀπηύθυνε ἐξ' ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν Στρατό καὶ τὸν Λαό, ἐτόνωσε τὸ φρόνημα ἀντιστάσεως τοῦ Ἔθνους, γράφοντας, μεταξὺ ἄλλων, καὶ αὐτά: «Ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ ὄπλα τὰ ἱερά ... Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ὑμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου μεγαλυνοθήσεσθε». Στὴν συνέχεια, πρόσφερε μίαν μικρὴ εἰκόνα τῆς Γλυκοφιλοῦσης Παναγίας, στοὺς ἀξιωματικούς καὶ στοὺς στρατιῶτες, με τὴν ἰδιόχειρη ἀφιέρωση: «νικηταὶ ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Παναγίας». Ἀκόμη, τοὺς πρόσφερε τὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ ἓναν ἐπιστήθιο σταυ-

ρό. Ἐφωδίασε μὲ χριστιανικὰ βιβλία τίς μαχόμενες Μονάδες, καὶ με τὴν ἰδρυθεῖσα «Πρόνοια τῶν Στρατευομένων» βοηθοῦσε νά τακτοποιηθοῦν οἱ παράνομες συμβιώσεις, νά ξεπληρωθοῦν χρέη καὶ νά σωθοῦν τὰ σπίτια πολλῶν στρατευσίμων, νά ἐνισχύωνται πάμπτωχες οἰκογένειες. Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλά, πραγματοποιήθηκαν με τὴν ἀφιλοκερδῆ προσφορὰ δικηγόρων, ἰατρῶν, οἰκονομολόγων κ.ἄ. Ἐδῶ πρέπει νά σημειωθῆ, ὅτι ὁ Χρυσάνθος γιὰ τὴν θαυμασία «Πρόνοια τῶν Στρατευομένων» εἶχε ἐπιστρατεύσει δύο χιλιάδες καὶ πλέον πρόσωπα. Καὶ χωρὶς νά κάνῃ δημόσιο ἔρανο ἢ νά ζητήσῃ εἰσφορές, συνέλεξε καὶ διέθεσε γιὰ τίς οἰκογένειες τῶν στρατευθέντων, γύρω στὰ 40 ἑκατομμύρια ὑγιῶν, τότε, δραχμῶν, δηλαδή περί τις 40 χιλιάδες χρυσές λίρες. Πραγματικά, ἡ Ἐκκλησία ἔδωσε, τότε, ἓνα δυναμικὸ «παρών». Τότε, πού βρισκόταν στίς ἐπάλξεις τοῦ Ἔθνους. Τέλος, ὁ ἀοίδιμος Πρωθιεράρχης δέν παρέλιπε νά ἐπισκέπτεται τοὺς τραυματίες στὰ Νοσοκομεῖα, στὰ ὁποῖα εἶχε τοποθετήσῃ ἔμπειρους καὶ εὐλαβεῖς Πνευματικούς, πού δέχονταν στὸ Μυστήριον τῆς Μετανοίας – Ἐξομολογήσεως πολλὰ παλληκάρια καὶ τὰ βοηθοῦσαν γιὰ τὸ ξεκίνημα μιᾶς νέας χριστιανικῆς ζωῆς.

Ἦταν στ' ἀλήθεια θαυμαστὴ ἡ προσφορὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου καί, γενικώτερα, τῆς Ἐκκλησίας στὸ ἱερό Ἔπος τοῦ 1940, πού οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες δέν πρέπει νά ξεχάσουμε ποτέ. Καὶ ἐπειδὴ οἱ καιροὶ μας εἶναι ἐπικίνδυνοι γιὰ τὴν Πατρίδα, ἄς συσπειρωθοῦμε γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, αὐξάνοντας τίς προσευχὲς μας στὴν Παναγία μας, τὴν Ὑπέραμαχο τοῦ Ἔθνους μας Στρατηγό. Κί' ὅ,τι κί' ἂν γίνῃ, ἡ Ἑλλάδα, κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη τῆς Θεομήτορος, θά εἶναι ὁ νικητής.

Διάπυρος πρὸς Χριστὸν εὐχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυῖνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ

“ ΣΤΟΥ ΚΟΥΦΟΥ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ...”

Μέχρι τώρα, πολλές διαμαρτυρίες ἔχουν γίνει σέ βάρος τῆς Ἀλβανίας, ἡ ὁποία ἀδιάντροπα συνεχίζει νά ἀρπάζῃ τίς περιουσίες τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Καὶ μολονότι αὐτὸ τὸ γεγονός εἶναι σοβαρὸ κῶλυμα γιὰ τὴν ἔνταξη τῆς Ἀλβανίας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωση, αὐτὴ σφουριζεῖ ἀδιάφορα.

Τελευταῖα, ὁ Εὐρωβουλευτὴς τοῦ κόμματος “Ἑλληνικὴ Λύση” κ. Ἐμμανουὴλ Φράγκος, σέ ὁμιλία του, ἀλλὰ καὶ με ἐρώτηση πού κατέθεσε στὸ Εὐρωκοινοβούλιο, κάλεσε τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωση νά πάρῃ θέση γιὰ τὴν στάση καὶ τίς πρακτικὲς τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως εἰς βάρος τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Μάλιστα, ὁ κ. Φράγκος ἐμέμφθη ἐπίσης καὶ τὸ Γραφεῖο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς στὴν Ἀλβανία, γιατί δέν φροντίζει νά ἐνημερωθῆ γιὰ τὴν πραγματικὴ κατάσταση, ἐνῶ παράλληλα, τόνισε ὅτι ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνηση εἶναι ἓνα “τούρκικο ἐνεργούμενο”.

Συγκεκριμένα, στὴν ὁμιλία του ὁ κ. Φράγκος τόνισε ὅτι ὁ Βορειοηπειρωτικὸς Ἑλληνισμὸς συνεχίζει νά διώκεται, ἐνῶ στὴν ἐρώτησή του ὑπογραμμίζει πῶς, μέσω τοῦ περιοριστικοῦ ζητήματος “νομιμοποιοῦνται” οἱ διώξεις τῶν Βορειοηπειρωτῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποχρεώνονται σέ διαρκεῖς καὶ ἀτέρμονες δικαστικὲς περιπέτειες. “Ἡ πολιτικὴ διεκδίκηση τῆς ἑλληνικῆς ταυτότητας τῶν Βορειοηπειρωτῶν, ἐπισημαίνει ὁ κ. Φράγκος, ἔχει ὡς ἀντίποινα ἐπιθέσεις σέ σπίτια ἀπὸ παρακρατικὲς ὁμάδες, ἀλλὰ καὶ νομικὰ ἐμπόδια καὶ δικαστικὲς περιπέτειες ἀπὸ τὴν Ἀλβανικὴ κυβέρνηση”. Ὅμως, γιὰ τὴν Ἀλβανία ἰσχύει τὸ: “στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα”.

B.B.

“Όταν ή Βόρειος” Ηπειρος ήταν μέλημα του Πνευματικού κόσμου της Ελλάδος...

Μία προσέγγιση του Έθνικοῦ Θέματος από έναν μεγάλο στοχαστή

“**Ε**νας από τους βασικούς μας στόχους μέσα από τις σελίδες του Β.Β. είναι να προβάλλουμε στις εθνικές του διαστάσεις τόν Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό. Υπήρχαν εποχές κοντινές σχετικά πού κορυφαίοι πνευματικοί άνθρωποι έθεταν τόν έαυτό τους στην ύπηρεσία τῶν Έθνικῶν Δικαιῶν. Χωρίς να φοβούνται να μιλήσουν για τόν Έλληνισμό. Οί συγκρίσεις μέ τὸ σήμερα προκαλοῦν θλίψη.

Τὸ ἐπισημαίνουμε αὐτὸ ὡς πρόλογο, μελετώντας μία ὁμιλία πρὸ ἔξι δεκαετιῶν, τοῦ Καθηγητοῦ Δημητρίου Βεζανή, γιά τόν Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό. Ὁ τακτικός καθηγητής Γενικῆς Πολιτειολογίας καί Συνταγματικοῦ Δικαίου στήν Πάντειο Ἀνώτατη Σχολή Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Δημήτριος Σ. Βεζανής (1904-1968) ἦταν ἕνας ἐξέχων στοχαστής καί ὑπερασπιστής τῶν Ἐθνικῶν Δικαιῶν. Ἀπό τὸ 1936 ἕως τὸ 1948 ἦταν διευθυντής στό Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (ΙΚΑ). Ὑπῆρξε ἠγετικό στέλεχος τῆς ὀργανώσεως Ἐθνικιστικός Σύνδεσμος, ἡ ὁποία κατά τῆ γερμανική κατοχή δημιούργησε τήν ἀντι-

Δημήτριος Βεζανής

στασιακή ὀργάνωση Πρόμαχοι καί ἐξέδιδε τὰ ἔντυπα «Προμαχῶν» καί «Ἡ Μπόμπα».

«Στά μάτια σας λάμπει ἡ ἑλληνική φλόγα...»

Στίς 10 Δεκεμβρίου 1961, μίλησε στούς Βορειοηπειρώτες τῶν Ἀθηνῶν, στήν Στρατιωτική λέσχη Ἀθηνῶν, προσκεκλημένος τῆς Βορειοηπειρωτικῆς Φοιτητικῆς Νεολαίας.

Στήν ὁμιλία του (μέ τίτλο «Τὸ Βορειοηπειρωτικόν Ζήτημα») ἀνάμεσα στά ἄλλα εἶπε : «Ἀπέναντι μου βλέπω βορειοηπειρώτας Ἕλληνας διαφυγόντας ἀπό τόν βάρβαρον καί ἀπαίσιον ἀλβανικόν ζυγόν καί τῶν ὁποίων αἱ οἰκογένειαι διαμένουν ὡς

ἐπί τὸ πλεῖστον εἰς τὸ Ἀλβανικόν ἔδαφος παρά τόν κίνδυνον ὄν ἀνά πᾶσαν στιγμὴν διατρέχουν, διὰ νά διατηρήσουν τόν δεσμόν τῶν ἀγίων αὐτῶν ἐδαφῶν πρὸς τήν Μητέρα Ἑλλάδα.

Στά μάτια σας λάμπει ἡ ἑλληνική φλόγα καί στήν ψυχὴ σας ἔχετε κλείσει τήν Ἑλλάδα. Ὅ,τι ὅμως καί νά γίνη καί ὅσαδήποτε ἐμπόδια ἐάν ὀρθοῦνται ἀπέναντι μας καί ὄσαι ὄσαιδήποτε ἀποφάσεις ἐχθρῶν ἢ φίλων μας καί ἂν ληφθοῦν ἡ Βόρει-

πολιτικῆς οὐδέποτε ὑπῆρξε. Βόρειος καί Νότιος Ἡπειρος ἀποτελοῦν ἐν ἐνιαίῳ σύνολον, τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε τήν ἐθνικήν κοιτίδα τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ὁ διαχωρισμός Βορείου καί Νοτίου Ἡπείρου εἶναι τεχνητόν πολιτικόν δημιούργημα τῶν νεωτέρων χρόνων, κατασκευάσμα τῆς αὐστριακῆς καί ἰδία τῆς Ἰταλικῆς διπλωματίας, σκοπός τοῦ ὁποίου ἦτο νά ἐνισχύση ἕνα πανάθλιον κράτος στερούμενον παντός προορισμοῦ καί πνεύματος ὑποχείριον τῆς πολιτικῆς των καί κατάλληλον διὰ τήν περαιτέρω κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Βαλκανικῆς».

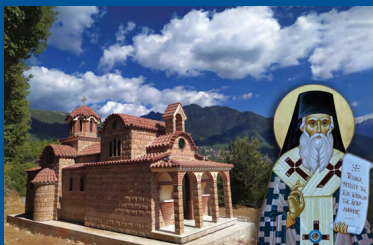
Καί κλείνει ὡς ἐξῆς : «Ἀγαπητοῦ μου φίλοι Βορειοηπειρώται ... θά ἔλθῃ ἡ στιγμή ὅτε ἡ Πίστις θά μεταβληθῇ εἰς Δρᾶσιν καί ἡ Δρᾶσις εἰς Νίκην, ἡ ὁποία θά σημάνη τὸ τέλος τῶν δεινῶν τῆς πολυπαθοῦς Βορ. Ἡπείρου καί τήν Ἐνωσίν της μέ τήν Ἑλλάδα.

Εἰς αὐτήν τήν Νίκην πιστεύω καί τήν βλέπω νά ἔρχεται καί νά στεφανῶνῃ τοὺς ἀγῶνας καί τὰς θυσιάς τοῦ μαρτυρικοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Λαοῦ».

«Θά ἔλθῃ ἡ στιγμή ὅτε ἡ Πίστις θά μεταβληθῇ εἰς Δρᾶσιν καί ἡ Δρᾶσις εἰς Νίκην, ἡ ὁποία θά σημάνη τὸ τέλος τῶν δεινῶν τῆς πολυπαθοῦς Βορ. Ἡπείρου καί τήν Ἐνωσίν της μέ τήν Ἑλλάδα».

ος Ἡπειρος θά γίνη Ἑλληνική, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιταγή τῆς Ἰστορίας. Διάκρισις Βορείου καί Νοτίου Ἡπείρου ἀπό ἀπόψεως γεωγραφικῆς, ἐθνολογικῆς, ἱστορικῆς καί

Θυρανοίξια, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, στὸ παρεκκλήσιο πού φέρει, γιά πρώτη φορά στὸν ἑλλαδικὸ χῶρο, τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Σοφιανοῦ, Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως.

Τὸ Σάββατο 26 Νοεμβρίου 2022 ἐπετελέσθησαν τὰ «Θυρανοίξια» στὸ προκατασκευασμένο ναΐδριον, πού φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Σοφιανοῦ,

Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, τοῦ «σημειοφόρου» (θαυματοουργοῦ). Στήν ἀκολουθία προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ. Ἀνδρέας μέ πλειάδα ἱερέων καί ἱεροψαλτῶν.

Παρόντες ἦσαν μεταξύ τῶν ἐπισήμων ὁ Δήμαρχος Κονίτσης, ὁ Διοικητής τοῦ 583 Τ.Π. Κονίτσης, ὁ Διοικητής τῆς Συνοριακῆς Φυλάξεως, ἐκπρόσωποι τῆς Ἀστυνομίας καί Ἐθνοφυλακῆς Κονίτσης κ.ἄ. Ὁ Σεβασμιώτατος

εὐχαρίστησε τόν εὐεργέτη καί δωρητὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναΐσκου κ. Πέτρο Γκέρτζο, ἀπονέμοντάς του τήν ὑψιστὴ τιμητικὴ διάκριση (ἀργυρὸ σταυρὸ) τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφητῶν Διστράτου, Ἱερὸν Μετόχιον τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ὁ Ἅγιος Σοφιανός. Ὁ Μητροπολίτης τόνισε ὅτι «καί σήμερα δέν ἐστέρευσαν οἱ εὐεργέτες πρὸς τὸ Ἔθνος κα τήν Ἐκκλησία».

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΕΤΗ

(μέρος Α')

Ιωάννης Σ. Παπαφλωράτος, Νομικός-Διεθνολόγος, Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Τήν 13η Αύγουστου 1946, ο πρωθυπουργός και ύπουργός Έξωτερικών Κωνσταντίνος Τσαλδάρης έδηλωσε στην Συνδιάσκεψη τής Ειρήνης στο Παρίσι ότι «ή Ελλάδα διεκδικεί τή βόρειο Ήπειρο από τήν Άλβανία, τά Δωδεκάνησα από τήν ήττημένη Ίταλία αλλά και έναν συνολικότερο διακανονισμό τών βορείων συνόρων της, όχι μόνο για νά αποκατασταθεί στο πραγματικό έθνικό της έδαφος αλλά και για νά εξασφαλισθεί από τήν άπτη άπειλή πού συνιστούν οι βόρειοι γείτονες της». Η Ουάσινγκτον έτήρησε μία έπαμφοτερίζουσα στάση, καθώς τό State Department έδηλωσε ότι τό ζήτημα τής αποκαταστάσεως τών αμερικανο-αλβανικών σχέσεων θά αντιμετωπιζόταν άνεξαρτήτως τής ρυθμίσεως τών νοτίων συνόρων τής γειτονικής χώρας. Άντιθέτως, ή άμερικανική Γερουσία ύιοθέτησε όμοφώνως ψήφι-

Ή Συνδιάσκεψη τής Ειρήνης τών Παρισίων του 1946.

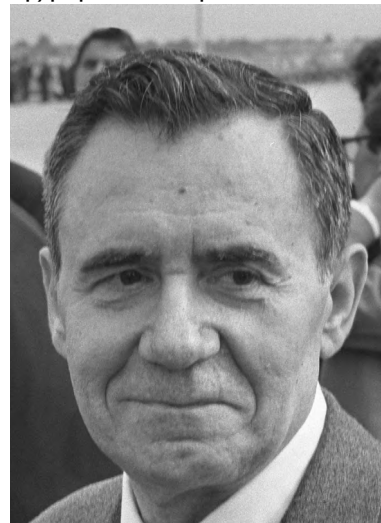
σμα ύπέρ τής αποδόσεως τής βορείου Ήπειρου στην Ελλάδα (τήν 29η Ίουλίου 1946). Τό Λονδίνο άκολουθήσε μία μάλλον έχθρική πολιτική έναντι τών Άθηνών επί του συγκεκριμένου θέματος. Ή άπάντηση τών Άλβανών ήρθε λίγες ήμέρες άργότερα, όχι από τά Τίρανα, αλλά από τή Μόσχα. Τήν 24η Αύγουστου του ίδιου έτους, κατετέθη προσφυγή κατά τής Ελλάδος, ή όποία ύπεστηρίχθη από κοινού από τόν άντιπρόσωπο τής Ουκρανίας και τόν όμόλογο του τής Σοβ. Ένώσεως. Ο πρώτος έκανε λόγο για έννομο συμφέρον τής «χώρας» του, ή όποία συνόρευε με τή Βαλκανική χερσόνησο. Ο διεθνής όργανι-

Ο πρωθυπουργός και ύπουργός Έξωτερικών τής Ελλάδος Κων. Τσαλδάρης.

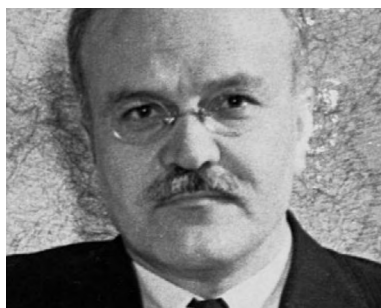
σμός έκαλείτο όπως λάβει τά προσήκοντα μέτρα για νά άποφευχθεί ή περαιτέρω έπιδείνωση τών σχέσεων τών Άθηνών με τούς βόρειους γείτονες της, ένδεχόμενο τό όποιο άπειλοϋσε τήν ειρήνη στην περιοχή. Μάλιστα, ύποστηριζόταν ή άποψη ότι οι έλληνικές Αρχές προκαλοϋσαν μεθοριακά έπεισόδια με τήν Άλβανία προκειμένου νά τής άποσπάσουν έδάφη! Ο άντιπρόσωπος τής Σοβ. Ένώσεως Αντρέϊ Γκρομύκο (Andrei Andreyevich Gromyko) ύπεστήριξε ότι ή έλληνική κυβέρνηση μετέτρεπε σταδιακά σέ φασιστική, ενώ άρνήθηκε άκόμη και νά συζητηθεί τό έλληνικό αίτημα για ένωση τής βορείου Ήπειρου με τήν Ελλάδα, ξεχνώντας όλες τς μεγαλόστομες διακηρύξεις τών Σοβιετικών άξιωματούχων, κατά τή διάρκεια του πολέμου. Τήν 30η Αύγουστου 1946, ή έλληνική κυβέρνηση ζήτησε έπισήμως στην Συνδιάσκεψη τής Ειρήνης τήν ένωση τής βορ. Ήπειρου με τήν Ελλάδα. Οι έκπρόσωποι τής Μόσχας άντέδρασαν σθεναρώς αλλά οι Αγγλοαμερικανοί έπέτυχαν τήν άναγραφή του ζητήματος στην ήμερησία διάταξη (με ψήφους 12 ύπέρ, 7 κατά και 2 άποχές). Τό γεγονός αυτό προκάλεσε τς έντονες άντιδράσεις του Σοβιετικού ύπουργού Έξωτερικών Βιετσίσλαφ Μολότωφ (Vyacheslav Mikhaylovich Molotov) και τών έκπροσώπων

άλλων κομμουνιστικών κρατών. Τελικώς, τήν 28η Σεπτεμβρίου, ή Άθήνα ύπεχρέώθη νά άποδεχθεί τήν ύπαγωγή του θέματος ύπό τήν δικαιοδοσία τής Συνδιασκέψεως τών τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων (Γαλλίας, Ήνωμένων Πολιτειών, Μεγ. Βρετανίας και Ρωσσίας). Κατά συνέπεια, τό τελικό κείμενο τής Συνδιασκέψεως τής Ειρήνης ύπεγράφη με έπιφύλαξη από τόν Τσαλδάρη, ό όποιος έδηλωσε ότι ή Ελλάς ούδέποτε θά άπεμπολοϋσε τά ιστορικά και άπαραράπητα δικαιώματα της επί τής βορείου Ήπειρου.

Ο άντιπρόσωπος τής Σοβ. Ένώσεως Αντρέϊ Γκρομύκο (Andrei Andreyevich Gromyko) σέ μεταγενέστερη φωτογραφία.

Αξίζει νά σημειωθεί ότι τήν ίδια ήμέρα (δηλαδή τήν 28η Σεπτεμβρίου 1946), ή Συνδιάσκεψη άπέρριψε με ψήφους 14 έναντι 5 τήν γιουγκοσλαβική πρόταση

Ο Σοβιετικός ύπουργός Έξωτερικών Βιετσίσλαφ Μολότωφ (Vyacheslav Mikhaylovich Molotov).

όπως θεωρηθεί ή Άλβανία συμπο-

λεμιστρια χώρα στον άγώνα κατά του Άξονος. Τήν έπομένη, ό άντιπρόσωπος τής Ελλάδος προέβη σέ δήλωση ένώπιον τών μελών τής πολιτικής έπιτροπής τής Συνδιασκέψεως για τήν Ίταλία, με τήν όποία εξέφρασε τήν άποψη ότι τό σχετικό με τήν άναγνώριση τής άνεξαρτησίας τής Άλβανίας άρθρο στο σχέδιο τής Συνθήκης ούδόλως προδίκαιζε τήν έκβαση του ζητήματος τών ελληνοαλβανικών συνόρων. Αυτό είχε έγερθεί ένώπιον τής Συνδιασκέψεως από τήν έλληνική άντιπροσωπεία. Τήν 9η Οκτωβρίου, άπερρίφθη (με ψήφους 13 έναντι 7) μία νέα πρόταση τής Γιουγκοσλαβίας περί συμπεριλήψεως στο κείμενο τής μετά τής Ίταλίας συνθήκης ειρήνης μίας παραγράφου σχετικά με τήν άναγνώριση τής έδαφικής άκεραιότητας τής Άλβανίας.

Τήν 4η Νοεμβρίου 1946, ξεκίνησαν οι συνεδριάσεις του συμβουλίου τών ύπουργών Έξωτερικών τών Μεγάλων Δυνάμεων στη Νέα Υόρκη. Συνολικά, πραγματοποιήθηκαν 8 συνεδριάσεις έως τήν 12η Δεκεμβρίου 1946, στις όποιες τό έλληνικό αίτημα δέν συνεζητήθη, δυστυχώς. Ήταν προφανές ότι οι Δυτικοί δέν ήταν άποφασισμένοι νά ρισκάρουν μία όριστική ρήξη τών σχέσεων τους με τή Μόσχα για τό βορειοηπειρωτικό ζήτημα. Ώς έκ τούτου, τό συμβούλιο άνέβαλε τή λήψη άποφάσεων ως προς τό συγκεκριμένο θέμα για μετά τήν ύπογραφή τής Συνθήκης Ειρήνης με τήν Αύστρια και τή Γερμανία. Σημειωτέον ότι ή συνθήκη ειρήνης με τήν Αύστρια ύπεγράφη στη Βιέννη, τήν 15η Μαΐου 1955, ενώ με τή Γερμανία στη Μόσχα, τήν 12η Σεπτεμβρίου 1990.

συνεχίζεται

(Άπόσπασμα από τή γ' έκδοση του βιβλίου ύπό τόν τίτλο «Ο έλληνισμός τής βορείου Ήπειρου μέσα από άγνωστα ντοκουμέντα» τών έκδόσεων Πελασγός).

Από τήν αναλαμπή τῆς Χιμάρας στούς σκοτεινούς ἐγκληματικούς «αὐτοσχεδιασμούς»

Γράφει ὁ Δημ. Πέτρος

Λίγες μέρες μετά τήν ἀρχική ἀναβολή τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Ἑλληνα πρωθυπουργοῦ στή Βόρειο Ἡπειρο, ἀνώτατο στέλεχος τοῦ ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν βρέθηκε σέ ἐπίσημη ἀποστολή στή Δυτική Εὐρώπη. Στό καλωσόρισμά του ἀπό μέλος τῆς ΣΦΕΒΑ πού ἀνέφερε «ὅτι χαιρόμαστε πού σέ ἀντίθεση μέ τή Χιμάρα καταφέρατε νά βρεθεῖτε ἐδῶ», ὁ ἀξιωματοῦχος ἀμέσως διαβεβαίωσε ὅτι καί ἡ ἐπίσκεψη θά γίνει καί κάτι πολύ σημαντικό γιά τή Χιμάρα εἶναι στά σκαριά. Ξαφνικά λοιπόν ἐξασφαλίστηκε ὅτι ὁ καιρός θά ἦταν ἰδανικός, οἱ «Τσάμηδες» ἐξαφανισμένοι καί ἡ ἀσφάλεια κατοχυρωμένη. Ἀπό ἀλβανικῆς πλευράς ἐπίσης ἔπαψαν οἱ φόβοι ὅτι τήν 7η Δεκεμβρίου «θά δημιουργοῦνταν ξανά ἡ Βόρειος Ἡπειρος», ἐνῶ τήν 22η Δεκεμβρίου ὄχι, ἄσχετα πού συνέπιπτε μέ τήν ἐπέτειο τῆς τρίτης ἀπελευθέρωσης τῆς Χιμάρας ἀπό τόν Ἑλληνικό Στρατό τό 1940.

Ἐπέτρεψε τελικά ὁ Ἐντι Ράμα νά βρεθεῖ Ἕλληνας πρωθυπουργός ξανά μετά ἀπό 31 χρόνια(!) στόν διεθνῶς ἀναγνωρισμένο Ἑλληνισμό πού διαβιεῖ σέ ἀπόσταση μερικῶν λεπτῶν ἀπό τά σύνορά μας. Ἡ προβολή εἶχε κυρίως στόχο τό ἐσωτερικό, ἐνῶ στό ἐξωτερικό μάλλον ἀποσιωπήθηκε. Ἀναμέναμε λοιπόν τό ἀντάλλα-

μα στόν Ἀλβανό πρωθυπουργό. Ἡ δολοφονία τοῦ Κωνσταντίνου Κατσιφα μπορεῖ νά ξεχάστηκε στήν Ἑλλάδα ἀλλά τόν βαραίνει προσωπικά. Ἀκόμα καί ὁ ἕτερος διώκτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ Σάλι Μπερίσα τό ὑπενθυμίζει ἀναφέροντας το. Μέ τόν πρῶν Ἀλβανό ἡγέτη τοῦ Κοσσυφοπε-

πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης.

Τό τίμημα ὅμως βαρῦ καί ντροπιαστικό γιά τήν Ἑλλάδα. «Καλλιτεχνική ἐκθεση» στό Ζάππειο. Ὑστατη προσβολή γιά τόν ἐμβληματικό χῶρο καί τή μνήμη τῆς οἰκογένειας Ζάππα. Πρωθυπουργός, πρόεδρος τῆς

ὑπουργικά χέρια καί στά στελέχη τοῦ σώματος τῶν ἀνδρῶν δολοφόνων. Οἱ ἐχθροί τῆς Ἑλλάδας ὄχι μόνο ἔχουν τό «ἀκαταδίωκτο» ἀλλά ἀλώνουν τήν ἴδια τήν Ἀθήνα.

Τό ἄλλο μελλοντικό ὑποχέρι τοῦ ἀλβανικοῦ ἐθνικοῦ, τό κράτος τῶν Σκοπίων, καταφέρνει διπλή νίκη. Διδασκαλία καί διάδοση στήν Ἑλλάδα τῆς ἀνύπαρκτης «μακεδονικῆς» γλώσσας ἀνοίγοντας τό δρόμο στήν ἀναγνώριση μειονοτήτων καί πρόγραμμα ἐξοπλισμοῦ μέ σύγχρονα ὄπλα ἀπό τό ΝΑΤΟ, ἀφοῦ τά παλιά σοβιετικά ἔχουν ἀποσταλεῖ στήν Οὐκράνεια.

Ὁ εὐκόλος ἀντίλογος εἶναι ὅτι ἡ χώρα μας ἔτσι ἐπιδιώκει τήν εἰρήνη καί μάχεται -καί ἐνόπλις- τόν ἀναθεωρητισμό. Ἐξαιρεῖται ἀσφαλῶς ἡ Τουρκία πού ὑποστηρίζεται ἐπισημῶς γιά τή θέση τοῦ γενικοῦ γραμματέα τοῦ Παγκόσμιου Ναυτιλιακοῦ Ὄργανισμοῦ ἀπέναντι στήν Κύπρο(!),

τή στιγμή πού κατέχει τό μισό νησί, ἀπειλεῖ καί ἀπαγορεύει ἀκόμα καί στά πλοῖα της νά κυκλοφοροῦν καί νά ἐλλιμενίζονται!

RENEA Special Forces exchange fire and kill Greek extremist who terrorized village and attacked police

28/10/2018 20:54

Was he killed or committed suicide? Kostandin Kacifa's file is officially closed! Judge and prosecution make final decision: Here is what forensic expertise revealed about the Greek extremist

AKTUALITET

WRITTEN BY SOT.COM.AL
 17 SHKURTOR 2021

Πῶς οἱ Ἀλβανοί τοῦ Ράμα μετέτρεψαν τή δολοφονία Κατσιφα σέ "αὐτοκτονία".

δίου Χακίμ Θάτσι νά δικάζεται στή Χάγη, τόν ἴδιο τόν Μπερίσα νά ἔχει κηρυχθεῖ ἀνεπιθύμητο πρόσωπο στίς Η.Π.Α. καί τόν «μπαμπᾶ» Ερντογάν στή δυσμένεια τῆς Δύσης φαίνεται νά

Βουλῆς καί ὑπόλοιπη ἡγεσία «ἀθλώνουν» τό θάνατο ἑνός νέου Ἕλληνα πού εἶχε κάνει τό καθήκον του ἀπέναντι στήν πατρίδα του. Λίγες μέρες πρὶν εἶχαν ἀποδοθεῖ ἐνθῦμια(!) ἀπό

Μητροπολίτης Κονίτσης προς Κυβέρνηση και 'Αντιπολίτευση: "Έχει μήπως αναγνωρισθῆ "μακεδονική" μειονότητα στην Ελλάδα καί δέν τό γνωρίζουμε;

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς και Κονίτσης κύριος ΑΝΔΡΕΑΣ, ἔκανε τίς ακόλουθες δηλώσεις:

«Μια πρωτόκουστη εἶδηση μᾶς ἦλθε τελευταίως ἀπό τήν Φλώρινα. Ἡ εἶδηση ἀναφέρει: "Μέ τήν ὑπ' ἀριθμ. 27/28-07-2022 Διάταξη Ἀναγνώρισης Σωματείου τοῦ Εἰρηνοδικείου Φλώρινας, ἀναγνωρίστηκε σωματεῖο μέ τήν ἐπωνυμία **"ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ"**, πού ἰδρύθηκε καί ἐδρεύει στό Δ.Δ. Φλώρινας, τοῦ Δήμου Φλώρινας, μέ σκοπούς τοῦ ἀναφερόμενους στό καταστατικό του". Ἡ ἀπόφαση ἀνακοινώθηκε στό Δελτίο Δικαστικῶν Ἐκδόσεων στίς 7 Νοεμβρίου 2022.

Σκοποῖ τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου – σύμφωνα μέ τό καταστατικό του – εἶναι: α) Ἡ διατήρηση καί καλλιέργεια τῆς "μακεδονικῆς" γλώσσας στήν Ελλάδα, καί **β)** Ἡ ὑποστήριξη τῆς εἰσαγωγῆς τῆς "μακεδο-

νικῆς" γλώσσας ὡς προαιρετικοῦ μαθήματος σέ δημόσια σχολεῖα καί πανεπιστήμια στήν Ελλάδα, ἰδίως στίς Περιφέρειες τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας καί τῆς Ανατολικῆς Μακεδονίας καί τῆς Θράκης. Ὅπως εἶναι φυσικό, ὁ πρῶν πρωθυπουργός τῶν Σκοπίων Ζόραν Ζάεφ καί ὁ πρῶν ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Νικολά Ντιμιτρώφ, "πανηγυρίζουν" γιά τήν ἀπόφαση αὐτή, ἐκθειάζοντας – ἐννοεῖται – τήν "Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν" ...

Ἐδῶ, ὅμως, τίθεται ἓνα ἐρώτημα: Διαβάζοντας κανεῖς τοῦς στόχους, πού φιλοδοξεῖ νά ἀναπτύξη τό παραπάνω σωματεῖο, ὅπως ἀναφέρονται στήν ἐπίσημη ἰστοσελίδα του, ρωτᾶμε τήν Κυβέρνηση ἀλλά καί ὅλη τήν Ἀντιπολίτευση: **"Έχει μήπως ἀναγνωρισθῆ "μακεδονική" μειονότητα στήν Ελλάδα καί δέν τό γνωρίζουμε;** Γιατί ἀπό τοῦς στόχους τοῦ ἐν λόγῳ σωματείου εἶναι φανερό ἡ προσπάθεια ἀναγνωρίσεως τέτοιας "μειονότητας" στήν

Χώρα μας! Ἀλλά κάτι τέτοιο εἶναι αὐτόχρημα ἐξωφρενικό καί παντελῶς ἀπαράδεκτο. Διότι δῆθεν "μακεδονική μειονότητα" δέν ὑπῆρξε ποτέ καί δέν ὑπάρ-

Καλοῦμε τήν ὑπεύθυνη ἡγεσία τῆς Πατριδος μας νά λάβη τά μέτρα της προτοῦ νά εἶναι ἀργά, μιᾶς καί οἱ γείτονές μας ἐργάζονται δραστήρια γιά τά ἀνθελληνικά σχέδιά τους.

χει στήν Ελλάδα, οὔτε, φυσικά, στήν Μακεδονία μας, **ἡ ὁποία εἶναι μία καί Ἑλληνική.**

Γιά τήν δημιουργία τοῦ σωματείου, πού προωθεῖ τήν δῆθεν ... "μακεδονική" γλώσσα στήν Ελλάδα, **διαμαρτύρομαι ἐντόνως.** Ἀπό τήν μία ἡ Ἀλβανία πού κινεῖται δραστήρια γιά νά ὑπάρξη στήν Ελλάδα ... "ἀλβανική" μειονότητα, κί ἀπό

τήν ἄλλη τά Σκόπια περὶ δῆθεν ... "μακεδονικῆς" μειονότητας στήν Ελλάδα, ἡ Χώρα μας θά βρεθῆ ξαφνικά νά ἔχη ἀνύπαρκτες οὐσιαστικά "μειονότητες".

Ἐκτός ἂν οἱ δύο, ὡς ἄνω, χῶρες ἐννοοῦν τήν ἐγκληματική μαφία πού ἔχουν ἐξαπολύσει στήν Ελλάδα καί πού διαπράττει ἀνήκουστα ἐγκλήματα. Ἀλλά τέτοιες ... "μειονότητες" δέν ἔχουν θέση στήν ἀγιασμένη μέ αἵματα ἡρώων ἑλληνική μας Πατρίδα.

Καλοῦμε τήν ὑπεύθυνη ἡγεσία τῆς Πατριδος μας νά λάβη τά μέτρα της προτοῦ νά εἶναι ἀργά,

μιᾶς καί οἱ γείτονές μας ἐργάζονται δραστήρια γιά τά ἀνθελληνικά σχέδιά τους. Οἱ καιροὶ τρέχουν καί δέν μᾶς περιμένουν. **Κί ἂν τυχόν ἀμελήσουμε τό ἐθνικό μας χρέος, ἡ Ἱστορία θά εἶναι ἀμείλικτη γιά ὅλους μας».**

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΕ ΖΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙΣ!

Ἄν καί ἔχουν περάσει εἴκοσι ὀκτώ χρόνια ἀπό τήν κοιμήση τοῦ Μητροπολίτου Σεβαστιανοῦ, ὁ ἴδιος συνεχίζει νά ἐμπνέει καί νά καθοδηγεῖ μέ τή ζωή, τά λόγια καί τό παράδειγμα του ὄχι μόνο αὐτούς πού τόν γνώρισαν ἀπό κοντά ἀλλά καί ὄσους τόν γνωρίζουν μέσα ἀπό μαρτυρίες, βίντεο, φωτογραφίες, κασέτες, βιβλία καί ἐφημερίδες.

Ὁ λόγος μάλιστα πού ἐκφώνησε κατά τήν ἐνθρόνισή του στό Δελβινάκι πρὶν πενήντα πέντε περίπου χρόνια, ὄχι μόνο ἐμπνέει ἀλλά εἶναι τόσο ἐπίκαιρος πού ἀξίζει κανεῖς νά τόν ἀκούει τακτικά καί νά ἐμβαθύνει στό περιεχόμενο καί στά νοήματα του.

Ἄν λοιπόν κάποιος μελετήσῃ σέ βάθος ἐκεῖνο τόν λόγο μπορεῖ νά διακρίνει εὐκόλα πῶς ὁ Σεβαστιανός καταλάβαινε ὅτι ἡ ἑλληνική κοινωνία ἀλλά καί ἡ ἀνθρωπότητα γενικότερα δέν βαδίζουν στὸν σωστό δρόμο.

Συγκεκριμένα ἀνέφερε ὅτι: α) ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας δέν εἶναι οὐσιαστικά ἐπιτυχημένος ἀφοῦ δέν πέτυχε νά εἶναι ἄνθρωπος δίκαιος, ἐνάρετος καί θεοσεβῆς, β) ἡ ἑλληνική κοινωνία ἀλλά καί ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα βασανίζονται καί κλυδωνίζονται λόγῳ τῶν παθῶν καί γ) ἡ ἀγάπη δέν ἀποτελεῖ τό διακριτικό γνώρισμα τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων ἀφοῦ διάφορες κακίες κυριαρχοῦν στίς ζωές καί στίς ψυχές τους. Τόνισε μάλιστα ὅτι α) αἰτία καί ρίζα ὅλων αὐτῶν τῶν κακῶν εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση μας ἀπό τόν ἀληθινὸ Θεὸ καί τήν Ἐκκλησία Του καί β) μοναδική λύση γιά νά βγοῦμε ἀπό τό ἀδιέξοδο εἶναι νά ἐπιστρέψουμε ὅλοι μας στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ πάνω στήν ὁποία θά πρέπει νά οἰκοδομηθεῖ ἡ σύγχρονη Ελλάδα.

Σέ μία ἐποχὴ λοιπόν πού ἀναζητοῦμε πρότυπα καί ἡγέτες, εἰδικὰ λόγῳ τῆς παρατεταμένης ἠθικῆς καί πνευματικῆς Κρίσης, ὁ Μητροπολίτης Σεβαστιανός μέσα καί ἀπὸ τόν ἐνθρονιστήριό λόγο του μᾶς δείχνει τόν δρόμο πού πρέπει νά ἀκολουθήσουμε γιά νά βροῦμε λύση στά προσωπικά, κοινωνικά καί ἐθνικά μας προβλήματα.

Ζάβαλης Γεώργιος

ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ ΣΦΕΒΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ **Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ** **ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ** ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

Είναι σημαντική από κάθε άποψη ή επίσκεψη του Έλληνα πρωθυπουργού, στις περιοχές της Βορείου Ήπειρου και μόνο από το γεγονός ότι πέρασαν 31 χρόνια από την προηγούμενη αντίστοιχη επίσκεψη του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στη Δερβιτσάνη.

Σημειώνουμε με ικανοποίηση το γεγονός της επίσκεψης για πρώτη φορά Έλληνα πρωθυπουργού στη Χιμάρα που τόνωσε το έθνικό φρόνημα των κατοίκων της περιοχής και την προσπάθεια τους να αντέξουν στην επιδρομή του αλβανικού παρακράτους στις περιουσίες τους.

Σημειώνουμε όμως όρισμένες παραμέτρους που θεωρούμε ότι έπρεπε να προσεχτούν ιδιαίτερα για να είχε ή επίσκεψη αυτή πιο ουσιαστικό αποτέλεσμα.

1. Θεωρούμε λάθος την κοινή παρουσία Ράμα και Μητσοτάκη στη Δερβιτσάνη. Ο κόσμος ήταν πολύ μετρημένος και συγκρατημένος εκεί, καθώς ήταν παρών ο κύριος υπεύθυνος για τις διώξεις έναντι των Βορειοηπειρωτών, τα τελευταία 9 χρόνια ο οποίος είναι σταθερά προσκολλημένος στο άρμα της Τουρκίας. Το γεγονός ότι το αλβανικό κράτος συνειδητά τις τελευταίες ημέρες προέβη σε συνεχείς προκλήσεις εις βάρος της ελληνικής κοινότητας της Βορείου Ήπειρου, δεν συνάδει σε καμία περίπτωση με την εικόνα φιλίας και συνεργασίας που προσπάθησε να προβάλλει ο Έντι Ράμα με την παρου-

σία του δίπλα στον Έλληνα πρωθυπουργό.

2. Οί Βορειοηπειρωτές παγίως θεωρούνται ως γέφυρα φιλίας εκατέρωθεν, αλλά δυστυχώς στην πράξη αντιμετωπίζονται και από την πατρίδα μας, ως παράπλευρο ζήτημα - παρωνυχίδα

των έλληνοαλβανικών σχέσεων αντί να θεωρείται ο σεβασμός των εθνικών και μειονοτικών δικαιωμάτων ως αναγκαία προϋπόθεση για την βελτίωση και την πρόοδο των διμερών σχέσεων. Δυστυχώς σε όλα τα

Μακάρι ή επίσκεψη του Έλληνα πρωθυπουργού να αποτελέσει την αρχή ενός ειλικρινοῦς ενδιαφέροντος της μάνας Ελλάδας προς την ξεχασμένη και βασανισμένη Βόρειο Ήπειρο.

ζητήματα που αφορούν στους Βορειοηπειρωτές (από τα θέματα ιδιοκτησίας και ασφάλειας, την λεηλασία των πολιτιστικών τους μνημείων, τον άνθελληνισμό στα σχολικά βιβλία και στα ΜΜΕ, από αλβανικής πλευράς, μέχρι την κοροϊδία στο ζήτημα

των συντάξεων αλλά και την βάρβαρη αντιμετώπιση των Βορειοηπειρωτών που διέμεναν στην γενέτειρα τους, με τον σχεδόν απόλυτο αποκλεισμό τους από τον εθνικό κορμό την περίοδο της πανδημίας οι αδελφοί μας νιώθουν καθημερινά στο πετσί τους την έχθροτητα του αλβανικού κράτους και την αδιαφορία (στην καλύτερη περίπτωση) της ελληνικής πολιτείας με την εξαίρεση όρισμένων διπλωματικών της εκπροσώπων. Αν αυτό δεν αλλάξει ή ελληνική κοινότητα της Βορείου Ήπειρου νομοτελειακά είναι καταδικασμένη να σβήσει σε λίγα χρόνια παρά τις πιθανές αγαθές προθέσεις

3. Εντύπωση στους κύκλους των Βορειοηπειρωτών προκάλεσε ή μη μετάβαση του κ. Μητσοτάκη στο στρατιωτικό νεκροταφείο, στους Βουλιάρτες, καθώς αποτελεί βασικό σταθμό προσκυνήματος και κατάθεσης στεφάνου στους ήρωες νεκρούς του έπους του 1940, για κάθε

έπισημο πρόσωπο της Ελληνικής πολιτείας που επισκέπτεται την περιοχή. Μάλιστα πολλοί Βορειοηπειρωτές περίμεναν ότι ή παρουσία του πρωθυπουργού εκεί θα έστειλε και ένα μήνυμα στην αλβανική κυβέρνηση ότι ή Ελλάδα περιμένει την πλήρη διαλεύκανση της δολοφονίας του Βουλευρατινοῦ Κωνσταντίνου Κατσιφα τον Οκτώβριο του 2018, ανήμερα της εθνικής μας έπετειού.

Έλπίζουμε και εύχόμαστε ή σημερινή επίσκεψη να είναι ή απαρχή ενός ειλικρινοῦς ενδιαφέροντος και μιάς πανστρατιάς της ελληνικής πολιτείας για την σωτηρία της Βορείου Ήπειρου και όχι άπλα ένα προεκλογικό πυροτέχνημα, που θα μείνει στα χαρτιά και θα καλύψει την ουσιαστική απουσία των υπευθύνων τα τελευταία 30 χρόνια!

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ
ΕΝΩΣΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ
ΑΓΩΝΑ

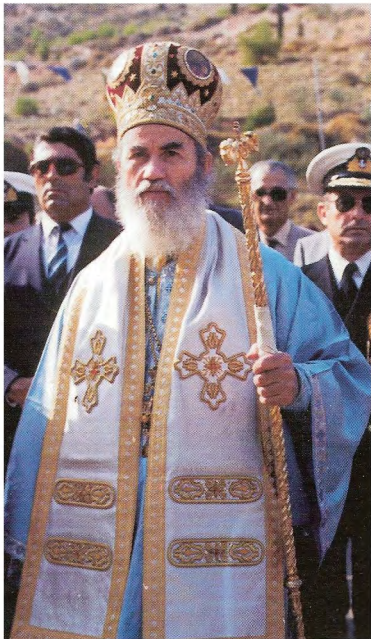
Μνήμη Μητροπολίτη Σεβαστιανού (1922-1994) 28 Έτη από την κοίμηση του Έπισκόπου του χρέους καί τῆς θυσίας.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χασόγιας, Θεολόγος του Ε.Κ.Π.Α.

Αποτελεί κοινό τόπο ή διαπίστωση ότι ή Ορθόδοξη Έκκλησία υπήρξε ή «Φρουρός καί Τροφός» του Έθνους μας ανά τους αιώνας. Κί Ένας άξιος Λειτουργός καί Ίεράρχης τῆς Έκκλησίας υπήρξε καί ο Μακαριστός Μητροπολίτης Κονίτσης Σεβαστιανός. Ο Σεβαστιανός ήταν όπως λένε οί άγιοι Πατέρες τῆς Έκκλησίας μας Έπίσκοπος «εις τύπον καί τόπον Χριστοῦ».

Ήταν ο Ποιμενάρχης πού μέ τό παράδειγμα του μετέδωσε τά νάματα τῆς Ορθοδόξου Έκκλησίας μας στό ποιμνιο τῆς Μητροπόλεως του αλλά καί τῆς Μητροπόλεως Ίωαννίνων όπου διακρίθηκε ως ιεροκήρυκας μέ τόν πύρινο λόγο του πρὶν ἐκλέγει Μητροπολίτης.

Γεννήθηκε τήν 20η Ίουνίου 1922 στή Καλογριανά Καρδίτσας. Κατά κόσμον όνομαζόταν Σωτήριος Οικονομίδης καί υπήρξε τό τέ-

ταρτο, κατά σειράν, τέκνο από τά έπτά πού απέκτησαν οί γονεῖς του, Άχιλλέας καί Χρυσούλα Οικονομίδα. Οί εύλαβεῖς γονεῖς του φρόντισαν νά αναθρέψουν τά τέκνα τους μέ τά νάματα τῆς έλληνοχριστιανικῆς παιδείας.

Μέσα σέ αυτό τό περιβάλλον ο μικρός Σωτήριος κατάφερε νά αναδείξει από νωρίς τά χαρίσματα του καί γρήγορα διακρίθηκε γιά τόν ένάρετο χαρακτήρα του. Αύτός ήταν καί ο λόγος πού οί συμμαθητές του στό Δημοτικό σχολείο

τόν άποκαλοῦσαν «άγιο»! Τό 1941 παίρνει τό άπολυτήριο από τό Γυμνάσιο τῆς Καρδίτσας.

Άκολούθως έλαβε τό πτυχίο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τό 1949 καθώς μεσολάβησε ή στρατιωτική του θητεία τήν δύσκολη έποχή του άνταρτοπολέμου τών έτών 1946-1949. Τότε ήταν πού βρέθηκε γιά πρώτη φορά στήν ήρωική Κόνιτσα.

Τό 1950 έντάσσεται στήν άδελφότητα θεολόγων «Η ΖΩΗ». Επί τρία έτη εργάζεται ως κατηχητής καί λαϊκός ιεροκήρυκας, 1953-1956, στήν Ι. Μητρόπολη Μεσσηνίας.

Τό 1956 έκάρη μοναχός στήν Ι. Μονή Ἀσμάτων Πετράκη στήν Ἀθήνα. Τό έπόμενο έτος διορίζεται ιεροκήρυκας τῆς Ίεράς Συνόδου, στήν Ι. Μητρόπολη Ίωαννίνων καί χειροτονήθηκε ιερομόναχος λαμβάνοντας τό οφίκιο του άρχιμανδρίτη από τόν τότε Μητροπολίτη Ίωαννίνων Δη-

μήτριο.

Τό 1960, ήταν σημαντικό καθώς μετά τίς έσωτερικές έριδες καί τή διάσπαση τών μελών τῆς «ΖΩΗΣ», ο άρχιμανδρίτης πλέον Σεβαστιανός προσχώρησε στή νεότευκτη άδελφότητα θεολόγων μέ τίτλο: «Ο ΣΩΤΗΡ».

Ο Σεβαστιανός δίδαξε ως κατηγητής στό ιεροδιδασκαλεῖο τῆς Ι.Μ. Βελλῆς καί στή Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ἀκαδημία Ίωαννίνων. Τό καθημερινό πρόγραμμα του περιελάμβανε Κηρύγματα του

Θείου Λόγου, στήν πόλη καί στή χωριά τών Ίωαννίνων.

Η ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΣΕ ΕΠΙΣΚΟΠΟ.

Στίς άρχές Ίουνίου του 1967, πληροφορήθηκε από νεαρό θεολόγο πού τόν συνόδευε στήν περιοδεία του ότι εξέλεγη Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης.

Μετέβη στήν Ἀθήνα συνάντησε τόν τότε Ἀρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Κοτσώνη γιά νά τόν πείσει νά ανακαλέσει τήν έκλογή του. Όμως ο Ἀρχιεπί-

Ο Σεβαστιανός από τή στιγμή πού ανέλαβε τόν επισκοπικό θρόνο είχε στραμμένα τά μάτια του στό σταυρό πού σήκωναν οί σκλάβοι Ἑλλήνες τῆς Βορείου Ἡπείρου καί έπραξε κάθε τί πού ήταν δυνατόν ώστε νά απαλύνει τόν πόνο καί τό δάκρυ τους. Ὑπῆρξε ο Έπίσκοπος του χρέους καί τῆς θυσίας.

σκοπος δέν ίκανοποίησε τό αίτημα του Σεβαστιανού.

Ἡ Κυριακή 11 Ίουνίου 1967 υπήρξε χαρμόσυνη ήμέρα κα-

θώς γινόταν ή εις Έπίσκοπο χειροτονία του π. Σεβαστιανού στόν Μητροπολιτικό Ναό τών Ἀθηνών. Στήν πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία κατά τήν όποία χειροτονήθηκε έπίσκοπος ο Σεβαστιανός, προεξήρχε ο τότε Μητροπολίτης Τρίκκης καί Σταγών κυρός Διονύσιος.

Στίς 14 Ίουνίου 1967 έγινε ή διαβεβαίωση του Μητροπολίτου Σεβαστιανού όπως καί τών ύπολοίπων έκλεγέντων τότε Ίεραρχών ένώπιον του Ἀνώτατου Ἀρχοντα τῆς χώρας, του Βασιλέως Κωνσταντίνου Β' επί τή παρουσία του Ἀρχιεπισκόπου Ιερωνύμου καί του Ὑπουργού Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

Στή συνέχεια ή ένθρόνιση του Σεβαστιανού έγινε πρώτα στό Δελβινάκι πού ήταν καί είναι ή έπίσημη έδρα τῆς Ι. Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης.

Αυτή έλαβε χώρα στίς 29 Ίουνίου 1967 καί στήν Κόνιτσα τήν 1η Ίουλίου 1967. Καί στίς δύο τελετές παρευρέθηκε πλήθος πιστοῦ λαοῦ πού έπευφημοῦσε τόν νέο Έπίσκοπο.

Στό Δελβινάκι ένθρόνισε τό Σεβαστιανό, ο Τοποτηρητής Μητροπολίτης Ίωαννίνων Σε-

Από την Ένθρόνιση του Μητροπολίτου Σεβαστιανού (Δελβινάκι 29.06.1967).

ραφείμ, ο οποίος του έδωσε και την ποιμαντορική ράβδο.

Τό Ποιμαντικό έργο του Σεβαστιανού.

Ο Σεβαστιανός διακρίθηκε για τό Ποιμαντικό του έργο. Παρέδιδε ο ίδιος μαθήματα στά καθηγητικά στά όποια φοιτούν όλοι οί μαθητές του Λυκείου.

Σκοπός του ήταν νά ώφεληθούν πνευματικά οί νέοι και νά συνδεθούν μέ τό Χριστό και τήν Έκκλησία. Τό 1968, δημιουργεί τό πρώτο Γηροκομείο στην Κόνιτσα. Τό έπόμενο έτος (1969) στό ίδιο οίκημα στέγασε και τό έκκλησιαστικό - μαθητικό Οικότροφείο.

Τό 1970 παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερώνυμου τίθεται ο θεμέλιος λίθος για τόν Ιερό Ναό του Αγίου Κοσμά του Αίτωλου στην Κόνιτσα.

Μοναδικός ναός σέ όλη τήν Ήπειρο και ο μεγαλύτερος σέ όλη τήν Ελλάδα. Έκτοτε, ή μνήμη του Αγίου Κοσμά έορτάζεται μέ ιδιαίτερα λαμπρότητα στην Κόνιτσα, κάθε Αύγουστο.

Από τό 1975, κάθε χρόνο, στην Κόνιτσα, λαμβάνουν χώρα λαμπρές τελετές, όταν τελέσθηκαν και τά έγκαίνια του περικαλλούς Ιερού Ναού του Αγίου Κοσμά.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τό ποιμαντικό έργο του Σεβαστιανού άνοιξε ένα και-

νούργιο και σπουδαίο κύκλο από τό έτος 1981, για τους Έλληνες Χριστιανούς τής Βορείου Ήπειρου που ήταν άλειτούργητοι και δέν είχαν Έκκλησίες.

Και αυτό γιατί από τό 1967 ο κομμουνιστής δικτάτορας τής Αλβανίας Χότζα, ανακήρυξε τήν χώρα του ως τό πρώτο άθεϊστικό κράτος στον κόσμο. Οί Έκκλησίες οί όποιες υπήρχαν στό άλβανικό κράτος είτε γκρεμίστηκαν, είτε έγιναν αποθήκες, στάβλοι, λέσχες κ.ο.κ.

Οί ιερείς άποσηματίσθηκαν, πολλοί έξ αυτών φυλακίστηκαν, και κάθε ιεροτελεστία άπηγορεύθη διά νόμου μέ άποτέλεσμα οί χριστιανοί νά μένουν όχι μόνον άλειτούργητοι αλλά άβάπτιστοι και άκήδευτοι.

Ο Σεβαστιανός δέν έμεινε μέ σταυρωμένα τά χέρια έναντι αυτού του άπάνθρωπου άθεϊστικού διωγμού.

Θεσμοθέτησε έτήσιες έκδηλώσεις στην Μητρόπολη του για τά δικαιώματα των Έλλήνων τής Β. Ήπειρου. Έτσι λοιπόν τελούνταν άγρυπνία στά έλληνοαλβανικά σύνορα, στην Ιερά Μονή Μολυβδοσκεπάστου στις 15 Αύγουστου.

Έπιπλέον, κάθε Άνάσταση στό χωριό Μαυρόπουλο άπέναντι από τή Δρόπολη Αργυροκάστρου, μέ μεγάφωνα άκουγόταν ή άναστάσιμη λειτουργία και τό «Χριστός Άνέστη» για τους Έλληνες τής Βορείου Ήπειρου.

Έτσι ή χαρμόσυνη είδηση τής Άναστάσεως του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού έφτανε στά αυτιά των πιστών που τήν στεροούνταν από τό άθεο κομμουνιστικό καθεστώς τής Αλβανίας.

Γιά τήν δικαίωση των Έλλήνων τής «έσταυρωμένης» Β. Ήπειρου ο Σεβαστιανός διοργάνωνε «τριήμερο πένθος προσευχής» στά μέσα κάθε Φεβρουαρίου.

Οί έκδηλώσεις κορυφώνονταν στό Δελβινάκι, όπου γινόταν άρχιερατική λειτουργία και έπιμνημόσυνη δέηση στον τάφο του Μητροπολίτη Δρυινοπούλεως Βασιλείου. Ο Μητρ. Βασιλείος υπήρξε ύπουργός τής Αυτόνομης Κυβερνήσεως τής Β. Ήπειρου του 1914.

Μάλιστα τήν 7η Οκτωβρίου 1981, ή Έκκλησία τής Ελλάδος εξέδωσε ένα ιστορικό ψήφισμα διά του οποίου ή Ήγεσία τής Έλληνικής Έκκλησίας συμπαρίσταται στον δοκιμαζόμενο έλληνισμό τής Β. Ήπειρου.

Ο Σεβαστιανός μέ τή βο-

ήθεια του Τριαδικού Θεού μετέβη και στό Εύρωκοινοβούλιο στό Στρασβούργο τόν Οκτώβριο του 1982 όπου ένημέρωσε τους Εύρωβουλευτές για τό τί διωγμό ύφίστανται οί Βορειοηπειρώτες. Για τόν ίδιο σκοπό έπισκέφθηκε τής Η.Π.Α., ένώ έκανε δεκάδες όμιλίες σέ όλες τς πόλεις τής Ελλάδας.

Φρόντισε ή Μητρόπολη νά άποκτήσει ραδιοφωνικό σταθμό. Μέ πολλούς κόπους στηθήκε τό «Ράδιο Δρυϊνούπολις, 89 FM».

Ακάματος άκρίτας στον άγώνα τόν καλό που είχε αναλάβει, ο Σεβαστιανός συνέγραψε άκόμη και βιβλία μέ σπουδαιότερο τό «Ή Έσταυρωμένη Βόρειος Ήπειρος», ένώ παράλληλα εξέδωσε τήν μηνιαία έφημερίδα «Βορειοηπειρωτικό Βήμα» προκειμένου νά ένημερώσει άπαντες για τό δράμα των έλλήνων τής Β. Ήπειρου.

Ή ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ

Ο Σεβαστιανός ανάλωσε τή ζωή του στην ύπηρεσία τής Ορθοδόξου Έκκλησίας και τόν πονεμένο άνθρωπο. Ή ψυχή του πέταξε για τήν έπουράνια Βασιλεία στις 12 Δεκεμβρίου του 1994, όλοκληρος ο έλληνισμός έθλίβη για τήν άπώλεια του μεγάλου εκείνου Ιεράρχη.

Ή σορός του Σεβαστιανού έξετέθη σέ λαϊκό προσκύνημα τήν 12η Δεκεμβρίου, στον Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Ιωαννίνων, όπου έκατοντάδες Γιαννιώτες πήγαν νά τήν προσκυνήσουν.

Τό έπόμενο πρωί ο τότε Μητροπολίτης Ιωαννίνων Θεόκλητος Σεττάκης έψαλε τρισάγιο. Έπειτα μέ πομπή μεταφέρθηκε στον Ι.Ν. Αγίου Κοσμά Κονίτσης.

Όλη τήν 13η Δεκεμβρίου έμεινε εκεί όπου οί εύλαβείς πιστοί τής Μητροπόλεως του πήγαν νά τόν προσκυνήσουν. Στις 14 Δεκεμβρίου 1994, τελέσθηκε ή νεκρώσιμη άκολουθία του.

Χιλιάδες λαού από όλη τή Ελλάδα άνέβηκε στην άκριτική Κόνιτσα για νά τιμήσουν τόν μακαριστό Ιεράρχη. Ή ταφή του έλαβε χώρα στην Ι. Μονή Μολυβδοσκεπάστου που ήταν και ή έπιθυμία του.

Είκοσι όκτώ (28) έτη από τήν κοίμηση του ο Σεβαστιανός, παραμένει βιγλάτορας των συνόρων και του έλληνισμού τής Βορείου Ήπειρου. **Ύπήρξε ο Επίσκοπος του χρέους και τής θυσίας.**

Βιβλιογραφία:

1. Βασιλείου Ζιώζια, Βόρειος Ήπειρος (Χθες-Σήμερα-Άυριο), Τρίκαλα, 2009
2. Βασιλείου Μ. Κασκαντάμη, Θεοφάνης Πόπα, Ένας σύγχρονος Ιεραπόστολος, εκδ. Έλαφος, Αθήνα 2001
3. Ηλία Μάκου, Φτερωτός Άγγελος, Σεβαστιανός, Άρμός, Αθήνα, 2006
4. Παπαφλωράτος Ιωάννης, Ο έλληνισμός τής βορείου Ήπειρου μέσα από άγνωστα ντοκουμέντα, Αθήνα 2019 (Β Έκδοση).

“ΠΕΘΑΝΕ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΥΖΩΝΑΣ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ ΤΟΥ 1940”

Άπεβίωσε σε ηλικία 106 ετών, στην Ναύπακτο, ο Γεώργιος Γκίζας, ο τελευταίος Ευζώνας του ήρωικού 2/39 Συντάγματος Ευζώνων, που έγραψε χρυσές σελίδες ήρωισμού στον πόλεμο έναντι των Ιταλών το 1940. Ο Γεώργιος Γκίζας ήταν από τους πρώτους στρατιώτες που πολέμησαν με τους Ιταλούς. Το σύνταγμα ιδρύθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1913 έχοντας έδρα το Μεσολόγγι. Η ίδρυσής του έγινε κατά την αναδιοργάνωση του Έλληνικού Στρατού μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους. Το Σύνταγμα πολέμησε στις επιχειρήσεις του Μακεδονικού μετώπου του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, αποτελώντας μέρος της 3ης Μεραρχίας Πεζικού. Το Σύνταγμα πολέμησε από τις 25 Απριλίου 1918 μέχρι το τέλος του πολέμου στην περιοχή των Πρεσπών. Μετά την συμμαχική διάλυση του γερμανοβουλγαρικού μετώπου το φθινόπωρο, το Σύνταγμα έκανε προέλαση προς το Πίροτ. Μαζί με την υπόλοιπη Μεραρχία, μεταφέρθη στην Σμύρνη τον Αύγουστο του 1920, και πήρε μέρος σε όλες τις μετέπειτα επιχειρήσεις της μικρασιατικής Έκστρατείας μέχρι την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922. Το Σύνταγμα υπηρέτησε καθ' όλη την σύγκρουση με τους Γερμανούς και διελύθη με τη συνθηκολόγηση του ελληνικού στρατού στους Γερμανούς τον Απρίλιο του 1941. Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου αποχαιρέτησε τον τελευταίο μαχητή του ήρωικού Συντάγματος Ευζώνων. “Έφυγε από κοντά μας και ο τελευταίος μαχητής του ήρωικού 2/39 Συντάγματος Ευζώνων, που πολέμησε το '40 για την έλευθερία μας. Ο θάνατος του Γεωργίου Γκίζα, στον απόηχο της εθνικής έπετειού του “ΟΧΙ”, μάς συγκινεί πολύ. Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του”.

(Από την Έφημερίδα “ΕΣΤΙΑ”
7.11.2022)

‘Η διπλή Πολιορκία τής Εύρώπης

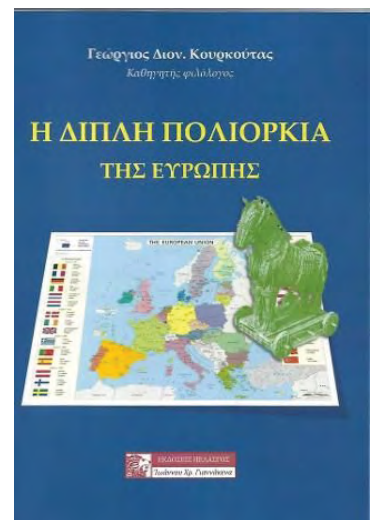
“Ένα βιβλίο για την αμφίπλευρη απειλή κατά του Πολιτισμού τής Εύρώπης

Ενα νέο βιβλίο του συνεργάτη του «Β. Β.» Γεωργίου Κουρκούτα, που αφορά τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν η Εύρωπη, ο Πολιτισμός και η Χριστιανική της ταυτότητα, κυκλοφόρησε πρόσφατα. Πρόκειται για την «Διπλή Πολιορκία τής Εύρώπης», από τον εκδοτικό οίκο Πελασγός του Ίωάννου Γιαννάκενα, που αποτελεί μία καταγραφή των δεδομένων που χαρακτηρίζουν την Γηραιά Ήπειρο, στις άπαρχές του 21ου αιώνας.

Γιατί μπορούμε να μιλάμε για «Διπλή Πολιορκία τής Εύρώπης»; Όπως αναφέρει ο συγγραφέας, η Εύρωπη και οι Λαοί της δέχονται μία επίθεση σε δύο επίπεδα. Μοιάζει με μία Διπλή Πολιορκία, μία εκτός των τειχών (θεωρητικά πάντως, καθώς ο «έχθρος» ή έχθρός είναι εντός των

τειχών πλέον) και μία εντός των τειχών. Η πρώτη Πολιορκία είναι η απειλή του Ισλάμ που μέσω «μετανάστευσης» ή προσφυγιάς κατακλύζει την Εύρωπη με πληθυσμούς από Ασία και Αφρική και έκτοπιζει την παρουσία, αλλά και αξίες και ταυτότητες Ευρωπαϊκών Έθνών. Η δεύτερη Πολιορκία αφορά την έσωτερική διάβρωση, μία κατεύθυνση υποκινούμενη από κάποιες δυνάμεις που δρούνε και μέσα στον Ευρωπαϊκό χώρο, χωρίς να τον αγαπούν και τό δειχνουν.

Η δεύτερη Πολιορκία αναφέρεται στην αλλοίωση των πολιτιστικών αξιών, τής χριστιανικής ταυτότητας και του οικογενειακού θεσμού, που επιχειρείται από πολλούς. Από αυτούς που μισούν με λόγια και έργα τις αξίες και τους θεσμούς που κράτησαν ζωντανούς τόσους αιώνες τους Ευρωπαϊκούς Λαούς ως σήμερα. Μέσα σε λίγες σχε-

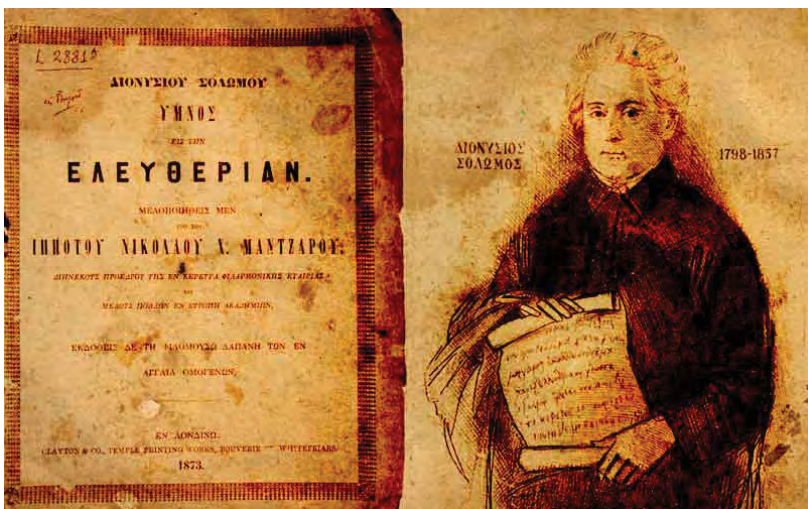

τικά σελίδες ο αναγνώστης μπορεί να δει και να μάθει εύληπτα τις καταστάσεις και τις νοοτροπίες που πολλοί αισθανόμαστε από τις συνέπειες τους, αλλά όφειλουμε να έντοπίσουμε και να αντιμετωπίσουμε. Και αυτό διότι θύματα αυτού του απειλητικού κύματος είναι σαφώς η Έλληνική Κοινωνία και η Χριστιανική ταυτότητα του Λαού μας.

Μεσολόγγι, Χριστούγεννα 1822

200 χρόνια από την 1η Πολιορκία του Μεσολογγίου - Η συμβολή των Ήπειρωτών στην Νίκη

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας • Φιλολόγος-Συγγραφέας

Τό όνομα Μεσολόγγι στην Έλληνική Ιστορία έχει αναμφισβήτητα συνδεθεί με την Ηρωική Έξοδος του 1826, ένα γεγονός που έπληξε μόν την Επανάσταση, αλλά συγκίνησε τον Πολιτισμένο κόσμο. Ένα σημαντικό σημείο του Αγώνα υπήρξε και η Πολιορκία του Μεσολογγίου το 1822 από τους Τούρκους.

Τά Χριστούγεννα του 1822 οι Έλληνες πολιορκημένοι, κατά την διάρκεια της χριστουγεννιάτικης λειτουργίας, ενώ φαινόταν ότι πήγαιναν όλοι στις Εκκλησίες της πόλης, οι φρουροί του τείχους ξαγρυπνούσαν με τό όπλο στο χέρι και έδωσαν απάντηση στους εισβολείς. Τούς έτρεψαν σέ φυγή και διέλυσαν τό στρα-

τόπεδό τους. Η πορεία ως την Πολιορκία και την Έλληνική Νίκη

Μετά την καταστροφική μάχη του Πέτα για τούς Έλληνες επαναστάτες (4 Ιουλίου 1822), οι Όθωμανοί στρατηγοί Ομέρ Βρυώνης και ό Κιουταχής, έπικεφαλής 11.000 άνδρων, κατήλθαν χωρίς αντίσταση στην κοιλάδα του Μεσολογγίου, την όποια απέκλεισαν από ξηράς (25 Οκτωβρίου). Ό Ομέρ Βρυώνης επέβαλε την άποψη νά αναμένουν οι Τουρκοί πολιορκώνοντας τό Μεσολόγγι. Οί πολιορκούμενοι εξέλαβαν ως θείο δώρο την εξέλιξη αυτή. Αρχισαν ατέρμονες συζητήσεις περί συμβιβασμού, αναμένοντας την βοήθεια πού είχαν ζητήσει από την Πελοπόννησο και τά νησιά.

Τά πολεμοφόδια και τά τρόφιμα όμως άρχισαν νά έλαττώνονται και οι προμήθειες νέων κατέστησαν δυσχερείς. Έτσι, οι πασάδες άποφάσισαν έφοδο, άφου είχε χαθεί πολύτιμος χρόνος με τίς διαπραγματεύσεις. Η επίθεση προγραμματίστηκε για τή νύχτα τής 24ης πρός 25η Δεκεμβρίου, με τήν έλπίδα ότι οι μαχητές θά έγκατέλειπαν τούς προμαχώνες και θά πήγαιναν στις εκκλησιές για νά γιορτάσουν τά Χριστούγεννα.

Όμως, τό σχέδιο τής επίθεσης είχε διαρρεύσει στους μαχητές του Μεσολογγίου από τόν έλληνο-καταγωγής γραμματικό του Ομέρ Βρυώνη, Γιάννη Γούναρη, κι έτσι ή φρουρά παρέμεινε στις θέσεις της πανέτοιμη για τήν επίθεση. Η κίνηση αυτή του Γούναρη έσωσε τό Μεσολόγγι. Μεγίστη υπήρξε ή συμβολή του Μάρκου Μπότσαρη και των 35 Ήπειρωτών από τό Σούλι στην νίκη. Μαζί του πολέμησε και ό Κίτσος Τζαβέλλας.

Κατά τήν έφοδο, οι Όθωμανοί υπέστησαν πανωλεθρία και οι δύο πασάδες άποφάσισαν νά λύσουν τήν πολιορκία στις 31 Δεκεμβρίου 1822. Κατά τή διάρκεια τής έπιστροφής τους στην Ήπειρο, νέα δοκιμασία περίμενε τούς καταπονημένους Όθωμανούς. Στην προσπάθεια τους νά διαβούν τόν πλημμυρισμένο Άχελώο, πολλοί στρατιώτες έχασαν τή ζωή τους.

Η έπιτυχία των Έλλήνων φάνηκε από τά άποτελέσματα. Η καταστροφή του όθωμανικού στρατού προκάλεσε τήν άποτυχία τής έκστρατείας των δύο πασάδων κατά τής Δυτικής Ελλάδος.

Ό Διονύσιος Σολωμός και ή Πολιορκία του 1822

Ό έθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός αναφέρεται στην πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου και τήν καταστροφική διάβαση του Άχελώου από

Η προτομή του Γιάννη Γούναρη

τούς Τούρκους στο ποίημα του «Ύμνος εις τήν Έλευθεριάν», πού έγραψε τό Μάιο του 1823 (στροφές 88-121). Από τήν Ζάκυνθο βρισκόταν δίπλα στις μεγάλες εξέλιξεις του Μεσολογγίου και είχε άκούσει από αυτόπτες μάρτυρες τά δραματικά γεγονότα.

Άς δούμε τήν άναφορά του Έθνικού μας Ποιητή στα γεγονότα του Μεσολογγίου τό 1822 από τόν «Ύμνος εις τήν Έλευθεριάν». Ο ποιητής άπευθύνεται στην Έλευθερία σέ β' ένικό πρόσωπο.

- 88. Πήγες εις τό Μεσολόγγι τήν ήμέρα του Χριστού, μέρα πού άνθισαν οι λόγγοι για τό τέκνο του Θεού.
- 89. Σου 'λθε έμπρός λαμποκοπώντας ή Θρησκεία μ' ένα σταυρό, και τό δάκτυλο κινώντας όπου άνεί τόν ουρανόν, 90. Σ' αυτό, έφώναξε, τό χώμα στάσου όλόρθη, Έλευθερία· και φιλώντας σου τό στόμα μπαίνει μέσ στην εκκλησιά.
- 91. Εις τήν τράπεζα σιμώνει, και τό σύγνεφο τό άχνό γύρω γύρω της πυκνώνει πού σκορπάει τό θυμιατό.
- 92. Άγκικαί τήν ψαλμωδία όπου έδίδαξεν αυτή· βλέπει τή φωταγωγία στους Άγίους έμπρός χυτή.
- 93. Ποιοί είναι αυτοί πού πλησιάζουν μέ πολλή ποδοβολή, κι άρματ', άρματα ταραίζουν; Έπετάχτηκες έσύ.

Όμιλία Μητροπολίτου κ. ΑΝΔΡΕΟΥ στη Βίγλα Κονίτσας (13.11.2022) για τους Αίτωλοακαρνανές ήρωες του 1940

«Η ένότητα και το σύμφυχο μεταξύ μας, δίνει τη νίκη».

Η παρακαλεσω να μου επιτρέψετε,, πρώτον να σας συγχαρώ, διότι συνεχίζετε αυτήν την ωραία προσπάθεια και το «όφειλόμενον χρέος» στους «υπέρ πίστεως και πατρίδος πεσόντας». Όχι μόνον δικών σας συμπολιτών, αλλά και δικών μας. Γιατί η Ελλάδα μία είναι.

Σήμερα το πρωί, πού είδα συννεφιασμένο πολύ τον ουρανό, θυμήθηκα το τραγούδι πού λέγαμε στα Κατηχητικά Σχολεία : «τίποτα στο δρόμο δεν

μᾶς σκιάζει, ούτε ή μπόρα, ούτε το χαλάζι». Και έσείς, λοιπόν, σήμερα, ήλθατε εδώ για να καταθέσετε την αγάπη σας και την εύγνωμοσύνη σας σ' αυτά τα ήρωικά παιδιά.

Το δεύτερο πού θέλω να πώ είναι, το να σας ευχαριστήσω, διότι μου δίνετε και έμένα την εύκαιρία να καταθέσω τον «φόρο τιμής» σ' αυτούς, πού στην θυσία τών όποιων όφειλουμε ό τι είμαστε σήμερα έλεύθεροι και ένα κράτος με ύπόλη-

ψη και σεβασμό ανάμεσα στα έλεύθερα κράτη του κόσμου.

Πρέπει να σας πώ ό τι ήλθα με πολλή χαρά εδώ. Παρ' ό τι πριν από λίγο καιρό ό καλός Θεός μου έδωσε ένα δώρο από τον ουρανό. Αυτό το δώρο ποιό είναι νομίζετε ; Μήν πάει το μυαλό σας σε τίποτα χρήματα ή λίρες, δεν είναι κάτι τέτοιο. Το δώρο, λοιπόν, πού μου έδωσε είναι ένα έλαφρύ έγκεφαλικό έπεισόδιο, το όποιο, δόξα τῷ Θεῷ, ξεπεράστηκε. Βέβαια, άκόμη ύπάρχει, δεν έφυγε, «είμαι εδώ, μου λέει, μήν νομίζεις ό τι έφυγα», αλλά και έγώ συνεχίζω το έργο μου. Και γι' αυτό σας είπα ό τι με πολλή χαρά ήλθα εδώ. Και πρέπει να θυμηθούμε ό τι ή θυσία αυτών τών παιδιών και όλων όσοι έπεσαν στα πεδία τών μαχών, μᾶς δίνει ένα σπουδαίο δίδαγμα, στην σημερινή, μάλιστα, έποχή, ιδιαίτερα άπαραίτητο, κατά την όποία κάπως λίγο έχουμε ξαναρχίσει και «τρωγόμαστε». Η Μικρασιατική

καταστροφή έδωσε το δίδαγμα ό τι ή διχόνοια από την όποια μαστίζεται το έλληνικό έθνος, μόνο καταστροφές φέρνει. Το δίδαγμα πού μᾶς δίδουν αυτά τα παιδιά, είναι ό τι ή ένότητα και το σύμφυχο μεταξύ μας, δίνει τη νίκη. Και ή Ελλάδα τότε με την πολιτική, την πολιτική, την θρησκευτική έξουσία και τον λαό και τον στρατό, έδωσε τον ύπέρ πάντων άγώνα ένωμένοι σε μιá γροθιά, πού λέμε. Και θα πετούσε κυριολεκτικά

τους Ίταλούς στη θάλασσα, εάν δεν μᾶς επίτιθετο άναίτιως ή ναζιστική Γερμανία.

Άς είναι, λοιπόν, άγιο το χῶμα, το όποιο το πότισαν με το αίμα

“ ΑΞΙΟΣ ” ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΝΤΟΓΑΝ

Στις 12 Οκτωβρίου 2022, ό πρωθυπουργός τής Αλβανίας Έντι Ράμα, μίλησε στην Όλομέλεια τής Κοινοβουλευτικής Συνελεύσεως του Συμβουλίου τής Εύρώπης. Οί όμιλίες τών άρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων είναι, συνήθως, μιá καλή εύκαιρία για την αναβάθμιση τής διεθνοϋς εικόνας μιᾶς χώρας και την σύσφιξη τών σχέσεών της με άλλες.

Ό Αλβανός πρωθυπουργός μίλησε στα άγγλικά και τα γαλλικά άρκετά καλά. Έν τούτοις, κατάφερε να έννευριση σχεδόν τους πάντες και, μάλιστα, σε τέτοιο βαθμό, πού οί επί κεφαλής όλων τών πολιτικών παρατάξεων τής Κοινοβουλευτικής Συνελεύσεως - άριστεροί, κεντρώοι και συντηρητικοί - άποφάσισαν να άκυρώσουν το προγραμματισμένο δείπνο μαζί του, σε ένδειξη διαμαρτυρίας. Ό λόγος ;

Ό λόγος είναι, ό τι ένῶ ή Αλβανία έπιθυμεί διακαώς να ένταχθῆ στην Εύρωπαϊκή Ένωση, ό πρωθυπουργός της Έντι Ράμα φαίνεται να κοιτάη και να συμπεριφέρεται... άνατολικά, δηλαδή προς τον Έρντογάν, γι' αυτό και δεν απέφυγε τα έγκώμια προς την Τουρκία !

“Έτσι, τελικά, έμεινε “στα κρύα του λουτροϋ”.

B.B.

τους οί στρατιώτες μας και να δώσει ό Θεός κάποια μέρα, όταν θα ήγήσουν καινούργιες σάλπιγγες, να στήσουμε την γαλανόλευκη στο Άργυρόκαστρο, στους Άγιους Σαράντα, στη Χειμάρρα, στον Αύλώνα. Να είστε καλά, χρόνια σας πολλά, άγωνιστικά και άγια.

Οί φωτογραφίες είναι από το sinidisi και agrinionews.gr

Δεκέμβριος 1912

110 χρόνια από την 1η απελευθέρωση της Κορυτσάς

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας • Φιλολόγος-Συγγραφέας

Η περιοχή της Κορυτσάς, με πόλεις και χωριά δίπλα της, σαν την θρυλική Μοσχόπολη (τήν «Άθινα της Τουρκοκρατίας», μέχρι το 1770, λόγω της πνευματικής της άνθησεως) αποτελεί μέρος του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού από το 1913 που συντελέστηκε ο διχασμός της Ήπειρου.

Μέχρι τότε όμως ήταν ο φυσικός χώρος που συνέδεε την Μακεδονία με την υπόλοιπη Ήπειρο, δύο περιοχές που ήταν έως το 1912 κάτω από τον Τουρκικό ζυγό, ήδη για πέντε αιώνες. Αυτή η κατάσταση θα ανατραπεί την χρονιά εκείνη, με την θρυλική έξορμηση του Έλληνικού Στρατού, κατά τους Βαλκανικούς Αγώνες. Από τον Οκτώβριο του 1912 ξεκινά η έξορμηση του Έλληνικού Στρατού.

Μετά την Μακεδονία, η Ήπειρος...

Μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης (26 Οκτωβρίου 1912) η Στρατιά Μακεδονίας στράφηκε προς την Δυτική Μακεδονία. Το Υπουργείο Στρατιωτικών συνέστησε στον Αρχηγό της Στρατιάς Διάδοχο Κωνσταντίνο να συνδυάσει τις επιθετικές του ενέργειες έναντι των Τούρκων στην περιοχή του Μοναστηρίου με τις αντίστοιχες σερβικές, με σκοπό την γρήγορη έκκαθαρση της καταστάσεως και την αιχμαλωσία των τουρκικών δυνάμεων που συμπύσσονταν προς νότια.

Σύμφωνα με τις απόψεις της Κυβερνήσεως, που τις έκανε γνωστές στη Στρατιά, υπήρχε κίνδυνος οι τουρκικές δυνάμεις σε περίπτωση διαφυγής τους να τραπούν προς την Ήπειρο και να ενισχύσουν την τουρκική

φρουρά των Ίωαννίνων.

Μετά την κατάληψη του Μοναστηρίου από τους Σέρβους, αφού ο Έλληνικός Στρατός δεν πρόλαβε λόγω των κακών καιρικών συνθηκών και των μεγάλων αποστάσεων, το Υπουργείο Στρατιωτικών θεώρησε σκόπιμο να διατεθούν δύο μεραρχίες για την απελευθέρωση της Κορυτσάς κατά πρώτο λόγο και, μετά, των άλλων πόλεων της Δυτικής Μακεδονίας.

Όμως ο κύριος όγκος του τουρκικού στρατού στά μέσα Νοεμβρίου αποχώρησε προς τα Ίωάννινα, όπου στις αρχές του 1913 θα έντεινόταν η πίεση των Ελλήνων. Η Κυβέρνηση εμπρός στην νέα κατάσταση συμφώνησε.

Στις 19 Νοεμβρίου συγκροτήθηκε Τμήμα Στρατιάς με αποστολή την εξασφάλιση των περιοχών Καστοριάς και Φλώρινας

Έλληνοτουρκικός πόλεμος 1912-13. Η κατάληψη της Κορυτσάς.

σε περίπτωση που οι Τούρκοι επιχειρούσαν να επιτεθούν έναντι τους. Οι δυνάμεις του τουρκικού στρατού που είχαν παραμείνει στην περιοχή της Κορυτσάς υπολογίζονταν σύμφωνα με πληροφορίες σε 13 τάγματα πεζικού (10.000 – 12.000 άνδρες). Έξαιτίας της διακοπής των επιχειρήσεων των Σέρβων, το μεγαλύτερο μέρος τους κατείχε θέσεις απέναντι στα ελληνικά τμήματα τα οποία

Η βορειοηπειρωτική σημαία που υψώθηκε στο μητροπολιτικό μέγαρο της Κορυτσάς στις 22 Μαρτίου 1914.

και παρενοχλούσαν με συνεχείς προσβολές.

Το πρωί της 29ης Νοεμβρίου, ισχυρές τουρκικές δυνάμεις επιτέθηκαν έναντι των προφυλακών Τμήματος Στρατιάς (Συγκρότημα 1ου Συντάγματος Ίππικού) και μετά από σκληρό αγώνα τις εξανάγκασαν να συμπυχθούν προς τα δυτικά της Μπιγλίστας, στα ύψωματα της Καπεστίτσας, όπου είχαν προωθηθεί μονάδες του πεζικού των Μεραρχιών.

Η Στρατιά Μακεδονίας μετά από σχετική πρόταση του Τμήματος Στρατιάς, επέτρεψε την ανάληψη άντεπιθέσεως έναντι των τουρκικών δυνάμεων. Η ενέργεια από την 3η και την 6η Μεραρχία, Απόσπασμα της 5ης Μεραρχίας και το 1ο Σύνταγμα Ίππικού υπήρξε κεραυνοβόλος.

Η Κορυτσά Έλεύθερη!

Όπως διαβάζουμε στην Ιστορία του ΓΕΣ, μετά από όρμητική επίθεση στις 5 Δεκεμβρίου, οι τουρκικές δυνάμεις στην περιοχή της Μπιγλίστας ανατράπηκαν και καταδιώχθηκαν προς την

στενωπό Τσαγκόνι και τις όρεινες διαβάσεις του όρους Μοράβα.

Στις 6 Δεκεμβρίου συνεχίστηκε η προώθηση των Έλληνικών Δυνάμεων προς τα δυτικά και παρά την τραχύτητα του εδάφους και την έχθρική αντίσταση στις πλαγιές του χιονοσκεπαστου Μοράβα, τις βραδινές ώρες έφτασαν και εγκαταστάθηκαν άμέσως ανατολικά της Κορυτσάς.

Στις 7 Δεκεμβρίου 1912 ώρα 06:00 ο Έλληνικός Στρατός εισήλθε στην Κορυτσά και μέσα σε συγκινητικές εκδηλώσεις των κατοίκων υψώθηκε στο Διοικητήριο της πόλεως η Ελληνική Σημαία.

Μία εβδομάδα αργότερα, στις 14 Δεκεμβρίου, η 3η Μεραρχία προώθησε Τάγμα του 12ου Συντάγματος Πεζικού προς την Μοσχόπολη την οποία και απελευθέρωσε χωρίς να συναντήσει έχθρική αντίσταση. Ήταν ανεπανάληπτες στιγμές θριάμβου, που όμως δεν θα διαρκέσουν για τον δυστυχέ Έλληνισμό της Κορυτσάς.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ

στην «Πνευματική Στέγη» Κονίτσης, στις 18.12.2022, ΓΙΑ ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ (1922-2022) από την ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ και από την γέννηση του Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής κ Κονίτσης κυρού ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ

Χ. Ι. Αμαραντινός

Με καθομολογούμενη επιτυχία στην ανακαινισμένη εξωτερικά και έσωτερικά «Πνευματική Στέγη» Κονίτσης πραγματοποιήθηκε η Έκδηλωση για τα 100χρονα από την Μικρασιατική καταστροφή, την τραγωδία εκείνη του Έλληνισμού της Ανατολής, της προσφυγιάς με τα έπακόλουθά της, τον βίαιο ξεριζωμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από τις πατρογονικές τους εστίες. Τον πόνο των ανθρώπων αυτών ίσως αρκετοί από εμάς να τον άκουσαν από συγγενικά ή γνώριμά τους πρόσωπα. Τήν περιπέτεια των ανθρώπων αυτών παρουσίασε ή ώραία σειρά, που είδαμε φέτος στην τηλεόραση, που αναφερόταν στον Όσιο Παΐσιο. Συγκίνησε πολλούς και έκανε αρκετούς να δακρύσουν.

Φέτος, όμως, συμπληρώθηκαν και 100 χρόνια από την γέννηση του Ιεράρχου Σεβαστιανού. Του Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής

και Κονίτσης, που αρκετοί Κονιτσιώτες, οι μεγαλύτεροι, τον γνώρισαν, συνομίλησαν μαζί του, πήραν την εύχή Του, τον άκουσαν στα ζωντανά κυρήγματα του που καθήλωνε

και μαγνήτιζε κυριολεκτικά τις ψυχές των ακροατών του, από τότε που ήταν ιεροκήρυκας στην Ι. Μητρόπολη Ίωαννίνων. Άλησμόνητος Έπίσκοπος που μεριμνούσε όχι μόνο για το έλεύθερο ποιμνιό του, αλλά και για το σκλαβωμένο, αφού είχε τον τίτλο του Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως. Η αρχαία Δρυϊνούπολη είναι το Άργυρόκαστρο, ή πόλη του Δρί-

νου ποταμού. Ήταν δυνατόν, έλεγε, να μην όμιλήσω για τους σκλάβους αδελφούς της Βορείου Ήπειρο; Θα μου ζητήσει λόγο ο Θεός γιατί σιώπη-

σα.

Με αναφορά, λοιπόν, στα δύο αυτά γεγονότα ή Χορωδία της Ι. Μητροπόλεως ξεκίνησε το πρόγραμμά της με Ύμνους στην πλειάδα των Ιερομαρτύρων και πιστών της Μικρασιατικής καταστροφής. Κατόπιν προβλήθηκε ένα βίντεο που ήταν και δημοτικό τραγούδι με μικρασιάτικους ήχους,

άφιερωμένο στον Άγιο Χρυσόστομο Μητροπολίτη Σμύρνης καθώς και στους ύπολοιπους Ιερομάρτυρες Ιεράρχες. Μας μετέφερε στην Σμύρνη, όπου παρουσιάστηκαν άξεχαστες και συγκινητικές στιγμές μεγαλείου, τότε που ο έλλη-νικός στρατός, Μάιος του 1919, πατούσε δακρυσμένους, με την άδεια της Αντάντ, την

Ο κ. Φιλόθεος Κεμεντσετζίδης μίλησε για την προσωπικότητα του Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κυρού Σεβαστιανού

Σμύρνη κάτω από τις έπευφημίες των Σμυρνωτών. Συγχρόνως όμως προβλήθηκαν και σκηνές θλίψεως και αγωνίας που αναφέρονταν στο όδυνηρό μαρτύριο του Αγίου Χρυσόστομου Σμύρνης. Έπιπλέον άπαγγέλθηκε ένα ποίημα για τον Έθνο-ϊερομάρτυρα Χρυσόστομο Σμύρνης και τραγουδήθηκε το τραγούδι του Γεωργίου Άθανά : «Στερνὸ καράβι», ἀπὸ τὴν χορωδία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως «ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΕΠΟΥΡΑΝΙΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ», με τὴν συνοδεία μουσικῶν ὀργάνων.

Τὸ 2ο μέρος τῆς Ἐκδηλώσεως, ἀναφερόταν στὸν Μακαριστὸ Μητροπολίτη ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ, ἀφοῦ φέτος συμπληρώθηκαν 100 χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησή του. Γιὰ τὸ ποιὸς ἦταν ὁ ἀοι-

διμος Μητροπολίτης καὶ πῶς ἀγωνίσθηκε, περιληπτικὰ καὶ ἐν συντομία ἀναφέρθηκε με γλαφυρὸ τρόπο ὁ κ. Φιλόθεος Κεμεντσετζίδης, Φιλολόγος καὶ Θεολόγος, Πρόεδρος τῆς Συντονιστικῆς Φοιτητικῆς Ἐνώσεως Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγώνα (Σ.Φ.Ε.Β.Α.), Παραρτήματος Θεσ/νίκης, γνωστὴ ὡς ΣΦΕΒΑ.

Ἀκολούθησε ἕνα ΘΕΑΤΡΙΚΟ, πού παίχτηκε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ μᾶς μετέφερε στὴν σκλαβωμένη Βόρειο Ἥπειρο, ἐκεῖ

πού οἱ κάτοικοι τῆς ἐλληνικῆς αὐτῆς γῆς περνοῦσαν τὸν Γολγοθᾶ τους ἕως ὅτου βρέθηκε κάποιος "Κυρηναῖος" νὰ σηκώσει τὸν σταυρὸ τους. Τὸ θεατρικὸ ἐπιγραφόταν : "Δὲν μᾶς ξέχασε ὁ Θεός. Μᾶς ἔστειλε λαμπρὸ σημάδι !" καὶ ἔκλεινε μετὴν χαρακτηριστικὴ φωνὴ τοῦ Σεβαστιανοῦ πού ἔλεγε : «Θὰ ἔλθει, ἀδελφοί μου, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα ἡ εὐλογημένη νὰ σημάνουν οἱ καμπάνες τοῦ Ἄργυροκάστρου, τῆς Κορυτσᾶς, τῆς Χειμάρρας, τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἐξωτερικοῦ, καὶ ὅλοι μαζί με ἕνα στόμα νὰ ψάλλουμε, τότε,

Ἐθνικὸ Ὕμνο μετὴν φήμη τοῦ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, καταλήγοντας ἀντὶ τὸ «ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΕΤΗ» μετὴ φράση «ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ».

ἀγαπητοί μου, τὸν παιᾶνα μας τὸν χριστιανικὸν καὶ τὸν ἐθνικὸν: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ! ΚΑΙ Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἄλλὰ ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, δὲν ἦταν μόνο "ἐθνικὸς ἀνήρ".

Τὴν ἀγωνιστικότητά του τὴν ἀντλοῦσε ἀπὸ τὴν βαθειὰ πίστη του στὸν Χριστὸ, ἕνα ἠθικὸ μεγαλεῖο, πού ἀντανακλοῦσε στὸ πρόσωπό του, στὶς πράξεις του, στὰ κηρύγματα του καὶ στοὺς λόγους του. Κάποιες συμβουλές πρὸς τοὺς νέους ἀκούστηκαν καὶ προβλήθηκαν μέσα ἀπὸ ἕνα ἄλλο βίντεο, πού ἀξίζει νὰ τὸ προσέξουν ὅλοι καὶ ἰδιαίτερως οἱ νέοι.

Ἡ χορωδία ἔκλεισε τὸ ρεπερτοριὸ της με δύο τραγούδια

γιὰ τὸν Μητροπολίτη Σεβαστιανὸ, τὰ ὁποῖα τραγουδήθηκαν ἀφοῦ εἰσῆλθε στὴν σκηνὴ καὶ ἡ παιδικὴ χορωδία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως «Ο ΑΓΙΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ». Δίνοντας τὸν λόγο στὸν Δήμαρχο Κονίτσης ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸ πόσο σημαντικὴ καὶ καθοριστικὴ ἦταν ἡ παρουσία τοῦ Σεβαστιανοῦ στὴν ἐπικράτηση τῆς ὀνομασί-ας «ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ» στὴν διεθνή σκηνὴ μέχρι σήμερα. Ἡ Ἐκδήλωση ἔκλεισε πρὶν τὸν

Οἱ παρευρισκόμενοι ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νησιτισμὸ γλυκὸ καὶ τὸ ἀναψυκτικὸ πού γεύθηκαν, ἔλαβαν τὴν Ἐφημερίδα «Βορειοηπειρωτικὸ Βῆμα» καὶ τὸ Περιοδικὸ «Πρὸς τὴ Νίκη» πού περιεῖχε ξεχωριστὸ ἀφιέρωμα στὴν Μικρασιατικὴ καταστροφή. Νὰ ποῦμε ἐπιπλέον ὅτι στοὺς διπλανοὺς χώρους τῆς αἰθούσης ἐκδηλώσεων τῆς «Πνευματικῆς Στέγης» λειτουργοῦσε καὶ ἔκθεση χριστιανικοῦ ἑόρτιου βιβλίου. Ἐνημερωτικὰ νὰ προσθέσουμε ὅτι ἡ ἑορτὴ αὐτὴ πού πραγματοποιήθηκε γιὰ τὸ κοινὸ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης εἶχε γίνεи νωρίτερα στὶς 26.11.2022 καὶ γιὰ τὸ κοινὸ τῆς Ἐπαρχίας Πωγωνίου στὸ ΚΔΑΠ Παρακαλάμου.

Οἱ φωτογραφίες εἶναι τοῦ Παναγιώτη Τσιγκούλη

«ΒΕΤΕΡΑΝΟΣ»

Σε ηλικία 102 ετών εξεμέτρησε τις ημέρες του ο πτέρραρχος έ.ά. Κωνσταντίνος Χατζηλάκος. Με αυτόν κλείνει ένα κεφάλαιο της αεροπορικής μας ιστορίας, καθώς ο έκλιπων ήταν ο τελευταίος εν ζωή βετεράνος της Ελληνικής Βασιλικής Αεροπορίας που μετέσχε στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Με 200 πολεμικές αποστολές καταγεγραμμένες και δέκα παράσημα. Έν συνεχεία δε συνέχισε να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως ανώτατος επιτελής μέχρι την αποστρατεία του, το 1967. Οι σύγχρονοι Αεροπόροι που τον είχαν γνωρίσει, τονίζουν ότι ήταν μία εύγενική, άρχοντική μορφή αξιωματικού της Αεροπορίας, με ανυπερβλήτο ψυχικό σθένος και ολύμπια ψυχραιμία. Λένε ακόμη πως όταν άφηγε τις εμπειρίες του στην έρημο και στις πολεμικές του αποστολές με το Hurricane και το Spitfire, είκοσι χρονών παλληκάρι, θαρροῦσε πως επρόκειτο για το πιο απλό πράγμα στον κόσμο. Όπως ακριβώς τα περιγράφει γλαφυρά στο βιβλίο του, "Η τελευταία αποστολή", παρακαταθήκη για όλους εμάς και τους νεώτερους Έλληνες. Όταν μάλιστα η Πολεμική μας Αεροπορία αποκατέστησε σε πτήση κατάσταση ένα ιστορικό Spitfire του πολέμου, ο πτέρραρχος το άγγιξε και είπε στον διατελέσαντα αρχηγό ΓΕΑ Γιώργο Αύλωνιτη: "Θυμάμαι όλες τις διαδικασίες. Είμαι έτοιμος να το πετάξω". Ο πτέρραρχος Χατζηλάκος απογειώθηκε για την δική του τελευταία αποστολή, αφήνοντας την Ελλάδα φτωχότερη.

B.B.

ΝΤΡΟΠΗ!

Τον Δεκέμβριο του περασμένου χρόνου, η Κυπριακή Βουλή έλαβε μια απόφαση - απόφαση αυτόχρονα ντροπής. Με ψήφους 23 υπέρ και 15 κατά, η Ολομέλεια της Κυπριακής Βουλής υπερψήφισε το ψήφισμα που κατέθεσε το ΑΚΕΛ (=κομμουνιστικό κόμμα) για την Δημοκρατική Αντίσταση, με άφορη την 7η Δεκεμβρίου, Ημέρα Μνήμης των Μαχητών της Αντιστάσεως. Το ψήφισμα υπερψηφίστηκε από το ΑΚΕΛ, ΔΗΚΟ, ΔΗΠΑ, ΕΔΕΚ, και το κατεψήφισαν μόνον ο ΔΗΣΥ και το ΕΛΑΜ.

Η Κυπριακή Βουλή, διά του έν λόγω ψηφίσματος, θεωρεί πως ο άειμνηστος αρχηγός της ΕΟΚΑ στρατηγός Γρίβας είναι .... άναξιος να του αποδίδεται κάθε είδους τιμή από την Πατρίδα ...

Το ψήφισμα δικαίως χαρακτηρίστηκε ως μνημείο άγνωσσύνης προς τον θρυλικό Αρχηγό της ΕΟΚΑ Διγενή, ο οποίος με το σύνθημα "ΕΝΩΣΙΣ ή ΘΑΝΑΤΟΣ", χωρίς καμία ύλική συμπαράσταση από την Ελλάδα και προδομένος από το άνθενωτικό ΑΚΕΛ, έδωσε τον έπικό αγώνα 1955-59, οδήγωντας στην ύπαρξη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το ψήφισμα θεωρήθηκε δικαίως ως λίαν διχαστικό. Ούτως ή άλλως, αποτελεί ντροπή για τους Κυπρίους αδελφούς να άγωνται και να φέρονται από το ΑΚΕΛ. **ΝΤΡΟΠΗ!**

B.B.

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΣ Ο ΡΑΜΑ ΣΤΗΝ ΔΕΡΒΙΤΣΑΝΗ

Ο Άλβανος Πρωθυπουργός Έντι Ράμα έπισκέφθηκε, στις 19 Οκτωβρίου 2022 την Δερβιτσάνη, όπου μίλησε μπροστά σ' ένα σημείο ακροατήριο, για να δείξει την δήθεν στήριξη που παρέχει στους κτηνοτρόφους, αλλά και για να στείλει ένα μήνυμα στην Ελλάδα, ότι η Ελληνική Μειονότητα είναι διπλά του! Όταν, όμως, αγρότες και κτηνοτρόφοι θέλησαν να πλησιάσουν για να εκφράσουν τα παράπονά τους για την πολιτική της Κυβερνήσεώς του, κυριολεκτικά "έφαγαν πόρτα" από την Άλβανική Αστυνομία, η οποία τους απαγόρευσε την προσέγγιση, με την δικαιολογία ότι χρειαζόταν ειδική πρόσκληση από την Δήμο Δρόπολης!

Βέβαια, ο κ. Ράμα δεν είπε λέξη, ούτε για την επίλυση του ζητήματος της Α.Ο.Ζ. ούτε για την καταλήστευση της περιουσίας των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου. Κι' επειδή, ακριβώς, ήταν πολύ προκλητικός στην Δερβιτσάνη, που είναι το κέντρο του Ελληνισμού στην περιοχή Άργυροκάστρου, η "ΟΜΟΝΟΙΑ" του έπεσήμανε ότι δεν άπάντησε στην Έκθεση "κόλαφο" της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πολιτική κατάσταση στην Άλβανία, αλλά συνεχίζει να έμπαίζει τους Βορειοηπειρώτες. Έκείνος, όμως, ... σιωπή!

B.B.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Σε Διεθνές Έπιστημονικό Συνέδριο για τον Βλαχόφωνο Ελληνισμό, που έγινε πρόσφατα στην Θεσσαλονίκη, ο πρέσβυς έ.τ. κ. Σταύρος Τσιέπας, σε είσηγήσή του έκανε μια σημαντική έπισήμανση: "Η ρουμανική προπαγάνδα, είπε, με την άνοχη και βοήθεια ένιστε των άλβανικών άρχών, προσπαθούσε, και προσπαθεί ακόμη, με άφθονα οικονομικά μέσα να προσεταιρισθή το βλαχόφωνο στοιχείο, άναφέροντας ότι πρόκειται για "ρουμάνικη μειονότητα"!

Ο κ. Τσιέπας, ο οποίος κατάγεται από το Κεφαλόβρυσο Πωγωνίου και την διετία 1993-1995 διήυθνε το Προξενικό Γραφείο της Ελληνικής Πρεσβείας στα Τίρανα, είναι άριστος γνώστης των Έθνικών μας θεμάτων, και ειδικά με ό,τι έχει να κάνει με το βλαχόφωνο στοιχείο. Για τα έπόμενα, λοιπόν, βήματα, που πρέπει να γίνουν, ώστε να αποκρουστούν τα σχέδια Άλβανίας και Ρουμανίας, ο κ. Τσιέπας έτόνισε ότι πρέπει η Έλληνική Πολιτεία να ένημερώσει όλους τους Έλληνες της περιοχής για την ιστορία και την καταγωγή των βλαχόφωνων. Παράλληλα και η Όμοσπονδία (ΠΟΠΣΒ) πρέπει να συνεργασθή στενά με τους άρμόδιους φορείς στην Ελλάδα, ιδιαίτερα με το ΥΠΕΞ, για τους κινδύνους από την πρόσφατα αύξημένη προπαγανδιστική άνθελληνική δραστηριότητα σε όλη την Ν.Α. Ευρώπη, η οποία άποβλέπει στην δημιουργία βλαχικής μειονότητας στην Ελλάδα. Το καμπανάκι χτύπησε. Έλπίζουμε κάποιος να το άκούνε.

B.B.